

**LIPTOVSKÝ
2019**

MIKULÁŠ

**Přepis
besedy
konané
7.9.**

Iva Adamcová

Iva Adamcová – Liptovský Mikuláš 7.9.2019

Hudební vstup

Díky této krásné muzice jste se mi otevřeli jak nádoby a bude se nám lépe vnímat, lépe poslouchat, děkujeme ještě jednou, tak je to krásné.

Já jsem si přivezla sebou velmi málo otázek, které nebyly zodpovězeny ještě v Brně, tuším před čtrnácti dny. Tak si ještě napište otázky, nebo nebudeme mít co odpovídat.

Teď mám tady otázku, která přišla mně přesně do ruky před chvílíčkou. Taková mladá krásná slečna mi ji strčila do ruky. Tak začneme s ní, ať je to ve slovenštině a ne v češtině.

Dobrý deň, má milá Ivanka. Rada by som vedela, aký máte názor na darovanie krvi. Moc ďakujem. Miri.

Tahle otázka může být hodně, hodně obsáhlá. Já sama si ji rozvedu. Nevím, jestli to myslíte obecně nebo z pohledu obdarovávaného anebo z pohledu darujícího. Ale já vám odpovím jaksi obecně a tuhle obecnou odpověď si můžete napasovat i na spoustu jiných věcí.

Pamatujte si, vývoj tady je zdánlivě obtížný. Svět, který prožíváte ve 3D a který je náročný, protože vaše tělo má v sobě hodně odporů a nevíte si rady, tak je posouván díky své náročnosti k vašemu pochopení a k hledání kdo jste. A to je v každé oblasti našeho života. Když budeme koukat na tu krev a na to obdarovávaní: dřív lidé žili velmi krátce, protože se za svého života dožili mnohých situací, které byly náročné, při kterých umírali, ať to byly nemoci nebo úrazy. Dřív nebylo možné darovat krev, takže ta krev později, když bylo objasněno, že existují krevní skupiny, a to je vývojem, bylo možné darovat krev druhému člověku a prodloužit mu život. S tím se zase objevily další obtížnosti a další otázky, protože se také zjistilo, třeba v letech, kdy se objevil AIDS, že se mohlo lidské tělo nakazit i touto nemocí nebo třeba i nějakými jinými nemocemi.

Ano, každý vývojový stupeň má svůj schod, který je pak obtížnější a řeší jiné věci. Ale věřte mi, že vše je správné.

Člověk ve 3D se potýkal vždy s tím, že chtěl mít vše dokonalé.

Jenže pamatujte si, aby existoval vývoj, musí existovat takzvaná pseudonedokonalost. V každé chvíli vašeho vývoje se totiž prochází okamžikem, kdy jste nejdokonalejší v té které chvíli, ve které se nacházíte, protože máte za sebou nejdelší časoprostorovou křivku. To znamená nejdelší zkušenosti a objem zkušeností, které jste našli ve svém čase na prostoru planety. To znamená, že každým krokem se posouváte dál, něco máte vyřešeného, ale mnohé další věci k vyřešení se otevírají. Pak máte samozřejmě v této cestě nastaveny překážky, jestli se budete bát. Je to dejme tomu z pohledu, že třeba jehovisté zakazují darování krve, upřednostňují zemření. Ano, jestliže se dám potom tímto směrem, budu zkoušen, protože budu okolo sebe ve svém životě mít problém, který by možná byl vyřešen, jenže někdo z rodiny, který také věří, mi to zakazuje. To už se potom musíte rozhodnout sami. Pamatujte si, že vše je správné. Dokud bude možné,

abychom si dávali krev, využijte toho i s tím, že budete řešit potom nějaké další problémy a otázky. Ale věřte mi, že jednou v mechanice tohoto světa, tak jako budeme umět udělat své další orgány, třeba játra, plíce, ledviny, tak budeme umět vytvořit i krev jednotlivého člověka. Ale na to ještě máme čas. Do té doby se budete muset spokojit s částečnými pomocnými praxemi, to znamená i s transplantací třeba kostní dřeně anebo dárcovstvím krve. Všechno máte přece považovat za dobré, za pomocnou berli. A věřte mi, že kdyby někdo třeba onemocněl nebo se cítil jinak po darování krve, je to pro něj zase lepší, protože mu je umožněn čas na vyřešení jiných věcí ve svém životě, než kdyby odešel dřív. A je to nastavené v osudu toho člověka.

Takže ano, souhlasím, budu se radovat ze všeho, co mi to přináší v optimismu a nebudu koukat na negativní stránky. Vy přece už víte, že osud si nosíte ve svém těle, už ho máte nastavený, a pokud máte mít komplikace a třeba v této oblasti, tak je mít budete. Ale vy jste je potřebovali zažít, vy jste se něčeho báli, něco jste odmítali, tak jste si je zkrátka do toho osudu vybrali. Je to pro vás potřebné k vyřešení.

Takže vidíte, že vlastně k dokonalosti se propracováváme na jednotlivých bodech, které se zdají být nedokonalé. V tom je dokonalost světa.

Každý človek prežíva umieranie inak alebo máme pri tom niečo spoločné? Aký je rozdiel medzi vedomím a svedomím? Prečo mávajú ľudia pocit osamelosti? Často necítim žiadne pocity a hlavu mám prázdnu. Mám vás rada Ivanka. Katka.

Já vás taky, Katko.

Tak já to teď vezmu postupně.

Každý člověk prežíva umieranie inak alebo máme pri tom niečo spoločné? Ano, máme společné jedno: když se narodí malé dítě, tak se v jeho vědomí rozvine plán jeho života. To miminko, které v šestinedělí vyleze na tento hmotný svět a oddělí se od matky se stabilizuje v šestinedělí a ten plán zná. Ví přesně děj. Každý den každého roku na této planetě, dokud ten člověk tady jde se točí spolu s planetou, protože vy si neuvědomujete, že my neustále prožíváme takovou zvláštní spirálu, která je dvojitá, naše planeta se otáčí každý den za dvacet čtyři hodin a přitom dělá velikou otočku, která je tři sta šedesát pět dnů v jednom roce. A v tom vašem plánu vašeho těla tyhle všechny otočky, dokud tady budete, do dne a hodiny a vteřiny než odejdete, tak všechny otočky tam jsou zaznamenané a připravené a vy je víte. V okamžiku, kdy dojdeme k tomu poslednímu okamžiku, který nás tady čeká, ať je to okamžik, kdy umíráte velmi staří a nemocní a třeba v posteli, anebo mladí při nějaké havárii, tak v tom okamžiku zajíždí ten film života zpětně do vaší první čakry, respektive pod první čakru, do místa, kde jste vlastně v tom zrození vyjeli. A jede přesně obráceně a zpětně. O této smyčce mluvil kdysi dávno pan doktor Tomáš jako o těch uzlíkách na té nitce, na tom laně, kdy při zrození se zauzluje lano a vy jste odděleni v iluzi hmotného světa. A při rozvázání z tohoto světa se opět octnete zpátky ve své přirozenosti vědomí, ze kterého jste vzešli. A čeká se samozřejmě na další uzlík, protože planeta vás potřebuje teprve porodit.

Časoprostorová křivka ve 3D je křivka planety neboli bytosti jedné jediné, kde ty jednotlivé buňky ještě neví, že jsou součástí celku.

A tady je vlastně zodpovězená ta druhá otázka: Aký je rozdiel medzi vedomím a svedomím?

Vaše vědomí je stejné, ať je v neprojeveném či projeveném světě. Jediný rozdíl je v tom, že vaše vědomí sice žije, ale díky tomu, že vaše tělo má odpory, tak vy se považujete za to tělo, protože si myslíte, že odpory jsou vaše. Jenom odpory vašeho těla vám dávají pocit, že jste tělem a jménem, a žijete v obrovském zapomnění. Svědomí ale ve vás vlastně vzniká rozdílem věcí, které se odehrávají v hmotném světě a ve světě celku neboli Ducha. Čím vyšší máte časoprostorovou křivku, to znamená čím víc máte za sebou inkarnací, tím víc se navyšuje vědomí Boha ve vás už vědomě v těle, ve kterém tady chodí, jmenuje se a prožívá svůj osud. A mezitím, co vaše tělo, které vám nepatří a vaše rozhodnutí, které vám taky nepatří, to jste si oblékli na sebe, dělá potom věci, které mezi hmotou a vaším božským Vědomím, které je absolutně spravedlivé, činí rozdíl. To znamená, že čím jste tady déle a čím víc zkušeností máte a uděláte nějakou nečestnou věc, tak tam vnímáte, že ubližujete svému vlastnímu Duchu. Když vy se budete koukat na druhého člověka, tak uvidíte druhé lidské tělo, které třeba na ulici ani neznáte a je vám možná třeba i lhostejné, ale pokud mu uděláte nějakou věc, kterou byste nechtěli, aby někdo dělal vám, to znamená bylo by to nečestné, budete pociťovat tlak svědomí, protože v té chvíli, kdy jste tady hodně dlouho, už budete vnímat, sice podvědomě, ale budete to cítit, že ubližujete sami sobě. Vy totiž nejste tělo druhého člověka, nejste tělo svého jména, ale jste vědomí svého jména a vědomí druhého člověka. To znamená, že jestliže já udělám něco nečestného druhému lidskému tělu, tak podvědomě vnímám, že jsem to udělal sám sobě, že jsem to neměl dělat, že by se mi to nelíbilo, kdyby mi to někdo druhý udělal. Tohle je ten rozdíl. Lidé, kteří mají kratší časoprostorovou křivku, méně zkušeností, méně životů, ti se s tím netrápí. Ti si zkrátka berou od života, co si myslí, že jim náleží, když je k nim osud takzvaně nespravedlivý. Ale oni si pak zažívají své osudy, které jsou připravené, a i oni se jednou dožijí té takzvané nestrannosti, ke které vás vedu. Člověk, který už bude připravený, to znamená bude mít velmi mnoho zkušeností že to, co udělá druhému člověku, dělá sám sobě, bude už na obrovsky vysoké hladině celistvosti, tak ten už by nikdy nedovolil svému tělu udělat něco nečestného, protože ví, že se pak cítí velmi, velmi špatně. Nesete si to s sebou všude - do postele, na záchod, do sklepa, když jdete pro okurky, všude... Toho se nezbavíte. A to je vlastně to špatné svědomí, které pak člověk prožívá.

Prečo mávajú ľudia pocit osamelosti? Pokud se cítí člověk ještě oddělený, to znamená má silný egoismus, vnímá sebe jako tělo. Zkuste si představit, vysvětlovala jsem vám kdysi a už jsem o tom mnohokrát mluvila, že vy jste vědomím, vy nemůžete být nikdy sami. Ale pozor, lidé, kteří mají silný egoismus, tak někdy sami se sebou nemohou vydržet, protože když jsou sami, tak slyší ego, které jim žužlá to ucho a říká jim tam nehezké věci. A nevydrží ani ve velkém množství lidí, protože i tam jim vadí reakce druhých lidí. Jestliže ale už vydržíte sami se sebou, to znamená, už tam není hodně myšlenek, není hodně útoků vašeho egoismu, tak ta osamělost vám naopak připadá velmi krásná, protože vy si v ní odpočnete. Milujete stav, kdy kolem vás bude velmi

mnoho lidí, milujete stav, kdy budete sami, protože v jednom stavu se budete věnovat lidem, které máte rádi a v druhém stavu se budete věnovat svému tělu. Ve skutečnosti jestli jste vědomím, tak byste měli mít stejný vztah k druhým lidem jako sami k sobě. Vy nejste nikdy sami. Jste se svým tělem, kterým nejste vy, což vy nevíte. Je to iluze světa 3D, že jste sami, když jste sami se svým tělem. Ale protože vaše tělo není vy, tak jste vlastně s někým, kdo s vámi přebývá. A pokud vydržíte s tímto přítelem, nikdy nebudete sami. Nebo to může být i nepřítel, když vám hodně často podsouvá nehezké myšlenky, tak pak to odmítáte a naopak vyhledáváte společnost, aby druhá lidská těla vám zahнала tyto pocity, kdy odmítáte být se svým tělem sami. Je to skutečně obrovská iluze.

Kdysi jsem vám řekla, že i kdybych byla na osamělém ostrově, tak nikdy nebudu sama. Ano, budu tam se svým tělem a budu tam i ve vědomí celé planety, se všemi lidmi, které jsem kdy potkala a které možná v tomto životě nepotkám, ale vím, že je to můj osud, takže souhlasím. Tím pádem ve mně není odpor a není pocit pesimismu ani nezdaru.

Často necítím žádné pocity a hlavu mám prázdnou. Výborně, ano, to je stav vědomí, to je dobře.

Mám vás rada. Já také.

Milá Ivanka, rada by som sa vás opýtala na môjho brata Juraja, ktorý zomrel 1.10.2018. Zabil sa na motorke pár metrov od nášho domu. Mal len dvadsaťštyri rokov. Všetkých nás to poriadne zasiahlo, ale pomaly sa s tým vyrovnávame. Najsilnejšie to zasiahlo mamu. Mama cíti obrovský smútok, žiaľ, bolesť srdca a nedokáže tieto emócie pustiť k Bohu. Prosím vás, mohli by ste ju naviesť na cestu odpustenia sebe i bratovi? Aby sa mi podarilo celú tú situáciu prijať a pustiť k Bohu. Ďakujem veľmi pekne. S láskou Lucia.

Lucie, napřed vysvětlím jedno - nemůžeme druhého člověka k něčemu uměle přivést nebo donutit. Můžeme vysvětlovat, ale někdy ego nebere vysvětlení tak, aby se hned z toho zotavilo. Člověk, který je zraněný a který prožívá lítosti, tomu se sevře v hrudním koši v kanálu v úrovni čtvrté čakry tak strašně silně kanál, že nemůže svého Boha, neboli sám sebe, pustit do svého těla svého jména a tehdy to trvá nějaký čas. Třeba mojí mamince to trvalo deset let, když tatínek zemřel. Ale to nemusí být případ vaší maminky a vaší rodiny. Vy jste si objednali tento osud všichni. Jak vaše maminka, tak vy jako sourozenci, jak celá rodina, jak váš bratr. Je to osud, se kterým každý jednotlivý hráč souhlasil. To znamená, že v minulosti jste takový děj v rodině někde odmítli. Jestliže někde odmítneme a prožíváme ho dramaticky, je jasné, že v dalších svých letech, ať i v tomto životě nebo v některých dalších, budete prožívat něco podobného. Ve skutečnosti ale člověk, který umírá, přichází do bodu, se kterým souhlasil.

Pamatujete si, kdysi v Boskovicích jsem jednou vyprávěla na přednášce, že kdyby někdo vstal ze sálu a měl v ruce revolver a chtěl mě zastřelit, tak že s tím budu souhlasit. Protože vím, že jestli mě ten člověk má zabít, tak je to moje vlastní vůle Boha, kterou jsem si oblékla na svoje vědomí. A já jsem si ten osud takhle vybrala. A na druhou

stranu, pokud mne v tuto chvíli ten člověk nemá zabít, tak se mu to nepodaří i kdyby tisíckrát chtěl. Tam byl navázaný další děj, tam se přihodilo, že skutečně jeden mladý muž, se kterým jsem potom byla i na skype, psal na facebook děvčatům správkyním, že mě chce zabít. A ony byly vyděšené. A teď mi psaly. Tak jsem jim vysvětlovala, že to nic není, že všechno je v pořádku. A on mi za pár týdnů napsal: „Ivanko, já když jsem si poslechl ty Boskovice, tak mě to opustilo.“

Takže vidíte, ano, je to stejný princip. Vy jste si vybrali osud s tímto dějem, protože jste neuměli nevytvářet lítosti. A váš bratr a syn vaší maminky si vybral tohle, aby vám posloužil v roli tohoto života k tomu, abyste zase něco odložili. Nezapomeňte ale, že člověk tady má žít pro ty, kteří tu zůstávají, a ne pro ty, kteří odešli. Na ty můžeme vzpomínat s láskou, protože nám naplnili náš život do té doby, kterou s námi zůstali. To je realita, která se nedá změnit. Snažte se vysvětlit mamince, že i kdyby proplakala svůj život až do konce, že si nepomůže a trápí tím zbytek rodiny, který tady zůstal. Pokud vás miluje stejně jako toho bratra, potřebuje si uvědomit, že vám tímto ubližuje. A vy sami sobě. S bratrem jste se měli rádi, žili jste krásný život, tak si to uchovejte a neste si to dál. To je to nejkrásnější, co můžete i pro sebe i pro maminku i pro bratra učinit, neboť on je vaše vědomí, které nemůže k vám projít, protože jste zablokovaní.

Mně nedávno zemřela maminka a můžu vám říct, že děje, které se odehrávaly kolem její smrti, byly nádherné. Prožily jsme překrásné chvíle. A i po jejím odchodu já dnes si mou maminku nosím v sobě a ona se mi ozývá v mém těle. Já třeba dnes, když jdu okopat zahrádku, tak od její smrti okopávám zahrádku naprosto stejně jako maminka. A nikdy předtím jsem to nedokázala. A vždycky, když okopávám tu zahrádku, říkám si: „Mami, ty jsi dobrá...“ Dokonce šla okolo sousedka a říká mi: „Ivanko, ty to máš stejně jako maminka.“ Já říkám: „Maminka by měla radost.“ Sousedka neví, že maminka okopává se mnou.

Ano, ale běda, jak jste zablokovaní, jste sami. Vy opouštíte bytost, která odešla, protože ona do vás nemůže. Jste jedním Duchem a vy ji opouštíte. Tak jí dejte šanci, netrapte ji. Maminka ať žije pro vás, pro všechny ostatní, kterým může navařit, pohladit vás, upéct vám, ustlat vám postel, zazpívat vám písničku, to všechno má smysl.

Milá Ivanko, již druhým rokem chraptím. Kde hledat problém?

To je samozřejmě komunikace, tam je nějaká platba v komunikaci. Ano, vy máte ve svém životě celý osud nastavený, je nastavený od bodu A do bodu B, to víte, od zrození až do odložení těla. A když ho prožíváte, v tom osudu se nedá nic urychlit ani změnit. Vy máte období, kdy uděláte odpor neboli převezmete od těla negativní emoci, a ta má už svůj časový úsek, kdy se ta věc splatí, neboli kdy něco pochopíte za určitou dobu, ať je to za týden, za deset let, za dvacet let..., a potom samozřejmě přijde platba, kterou si budete muset odžít. Doporučuji vám, odžívejte si ji v pokoře, v přijetí, protože pokud byste odmítali tuto bolest nebo jakýkoliv jiný systém...

Já jsem teď vyprávěla v Brně a já vám to zopakuji. Sice to budete mít na dvou nahrávkách, ale stojí to za to, abyste viděli proces, jak se děje. Je velmi jednoduchý. Každý odpor vám hází tělo a není váš. I takový, že třeba vás někdo urazí, rozbuší se vám

srdce, to není vaše. To srdce, které je rozbušené, vám podbízí hmota těla, aby vám nastavila pocit útoku na druhého člověka. A vy potom samozřejmě zareagujete.

Já jsem po pěti letech letos byla na Chamblardu u dětí. A než jsem jela do té Francie, tak jsem pár týdnů předtím viděla takový zvláštní závoj v pravé straně. Tak jsem si říkala: „Á, něco přece jenom asi, když se blíží ta Francie, jsem tenkrát situačně zažila...“ A já se těším na své platby, když některé přijdou, věřte mi. Ano, vy byste také měli. Žádné strachy, všechno je hotové. A tenkrát jsem udělala mému nejstaršímu vnukovi tak trošku scénu, abych ho donutila k něčemu a bylo to u města Besançon ve Francii. A když jsem teď jela kolem toho města Besançon, tak mně bylo nádherně. Říkám: „Á, mávám Besançonu,“ projela jsem a jela jsem ještě pět hodin do Saugues. Přijedu tam a stala se nádherná věc. Ten můj nejstarší vnuk, kterému teď bude dvacet let, rozevřel náruč, zčernaly mu oči a říká mi: „Babičko, jak se ti líbilo v Besançonu?“ Ten Satan tam to přišel tak jakoby přiblížit. Já říkám: „Bylo to hezké.“ A on se usmál a řekl: „To jsem rád.“ A ty oči zase zesvětlily.

Já jsem potom byla s mými vnuky a se zetěm ještě tři, čtyři dny sama na Chamblardu a v Saugues, protože moje dcera ještě neměla dovolenou, až od středy večer. A tak jsem jim vařila, dělala jsem všechny potřebné věci, žehlila jsem, byla jsem s nimi ráda. A abych mé dceři pomohla, tak jsem jí řekla, že jí vymaluji prádelnu. A tři dny jsem malovala prádelnu. A jak tam ten třetí den pracuji, už jsem cítila, že do té pravé nohy tak trošičku to pobolívá, už jsem občas pokulhávala. Tak škrábu špachtlí takové ty kaňky, co uděláte při tom malování z té země, a najednou přicházelo neustále obrovské množství zpráv - od Petrušky a Paola, kteří měli dovolenou jednak v Itálii, a potom ve Francii. Jak se blížili, tak každý den prožívali nádherné chvíle někde u vody, při koupání, v přírodě, ve skalách... Tak to byl jeden směr. Druhý směr - můj bývalý muž s jeho ženou, ti byli na dovolené v Krkonoších. Pak mí přátelé, spousty lidí posílalo, jak si užívají svou dovolenou... A teď najednou jsem cítila, jak to moje tělo začalo tak jako mručet, tak jako: „A ty jsi tady v prádelně a škrábeš tady podlahu...“ A teď dávejte pozor. Jenže když jste vědomí, nezapomeňte na to, jestliže jste vědomí, tak i vaše vědomí druhých lidských těl to prožívá s vámi. Je to pravda? Ano, hmotná složka je někde v prádelně a škrábe podlahu, ale i já jsem si užívala s nimi. Mně bylo nádherně. Já jsem věděla, že moje tělo je na správném místě a oni také. Všem jsem to přála, a i sobě. Mně bylo božsky. Já jsem všechno domalovala a měla jsem nádherný pocit čistoty. Pocit, že to moje dítě si to nebude muset odmakat, protože ona má té práce velmi mnoho a je to svědomitá žena. A už s velmi bolavou nohou jsem se odkulhala do prvního patra do postele. A teď jsem si říkala: „Ty brďo, teď mě to tak bolí, že asi ani neusnu.“ Ale usnula jsem. Ve dvě hodiny v noci se mi otevřela hlava a do té hlavy vběhnul nádherný zářivý paprsek. A on se v jednu chvíli rozšířil, bylo tam asi devět těch paprsků, bylo to jako lísteček od kytičky, který se najednou rozmnožil. Otočil se, rotovala mi kytička přes třetí oko a uprostřed se vytvořil takový dutý prostor, jako má kytka střed, a přesně tím kanálem ta bolest vyletěla, ten střed se uzavřel, a já jsem byla bez bolesti. Kdybyste podlehlí v té chvíli tomu, že oni tedy jsou na dovolené a užívají si - a já jsem na dovolené a musím tady škrábat, tak zůstane. Já jsem tam také měla nádhernou dovolenou a zbavila jsem se všeho, co tam nebylo žádoucí. Bylo to úžasné. Druhý den ráno se otevřely dveře a přišla moje drahá Lucinka a říká mi: „Maminko,

dneska jsem jenom tvoje, dneska jedeme spolu na výlet.“ A byly jsme skutečně celý den od rána až do večera na výletě. A pak už jsem v pátek jela domů. Takže jsem dostala dárek.

Nepovažujte svoje tělo za něco, co má být někde jinde, co má být jiné než je. Jste přesně takoví, jací máte být. Jsem jaký jsem. Nebraňte se, nechtějte být někde jinde. Jste přesně v té chvíli tam, kde máte být.

Drahá Ivanko, děkuji ti za vše, co pro nás děláš a za tu trpělivost, co s námi máš. Má otázka zní: chápu to dobře, že naše planeta přeletěla v roce 2013 do 5D? A naše vědomí může dosáhnout stavu 5D tehdy, když přestaneme mít odpory a budeme žít v pokoře? A jak s tím tedy souvisí otevření třetího oka? Děkuji za odpověď. S láskou Veronika.

Ano, planeta v březnu roku 2013 přeletěla do takzvané brány, to znamená 4D. To je úsek, je to pár let, ve kterém se ta planeta ještě bude pohybovat, kde se vlastně celé vědomí planety o něco posune. Ale do 5D vědomí se dostanou jenom těla, která mají velmi dlouhou časoprostorovou křivku. Kdybych to měla znázornit nějak jinak, víte, že si velmi často pomáhám pozicí základní školy. To znamená, když budete nejdéle v té základní škole, budete v deváté třídě, tak je to jako byste tady byli nejdéle těch devět let, osm let nestačí. Někdy slyším a vidím někde napsáno, že lidé se mýlí tím, že snad někteří jsou vyvolení. Není to tak. Není nikdo vyvolený. Je stejné vědomí, které si potřebuje prožít devět let v základní devítileté škole. To znamená, že je nastaven osud pro mnohé lidi, kteří nemohou dožít stavu, kdy jim samo, a teď dobře poslouchejte, samo se zastaví odporování hmotného těla.

Vám nikdy karma nepatřila. Karma je právě ten odpor hmotného těla, který nese jenom hmota, je to vlastností hmoty. Vy jste Duch, vy si jenom přivlastňujete tyto odpory, když děláte to, co tělo vám diriguje. Tím vám hmota vládne. Ona ale velmi slouží. Vy totiž potřebujete projít zde třetí dimenzí tím, co všechno dělá hmotné tělo, protože si potřebujete vyzkoušet všechny situace a všechny děje s druhými lidskými těly. Kdybyste to totiž nezažili, nenačerpali byste zkušenosti a neuměli byste si je právě v té deváté třídě odříct anebo se jim ubránit. Pak už se totiž umíte i rozhodnout. V určité síle egoismu, neboli slabosti egoismu, už se potom umíte ubránit věcem a neuděláte je. Na to ti lidé, kteří mají málo zkušeností, nemají sílu, podlehnou ději a jdou do věcí, které jsou zákonitě destruktivní, a z nich zase načerpají zkušenost. A to je velmi důležité. Takže takzvaná předsíň 4D končí v roce 2025, takže ještě za šest let. A pak už vědomí, které je tady s tělem a které je nejstarší, už bude zákonitě 5D. Ale ostatní třídy se samozřejmě posunují, protože čas, který tady strávily, je kontinuálně protahovaný, takže ony získají své zkušenosti.

Teď mi píše hodně lidí, kteří mě začali poslouchat před osmi lety anebo i dříve. Jsou lidé, kterým jsem dělala výklady už v roce 1999, ale těch bylo velmi málo oproti vám. Někteří si ještě odskočili dokonce i přes styk s černou magií nebo bílou magií, když ještě nerozuměli. Anebo nebyli schopní se vším souhlasit. Odběhli pro své další zkušenosti a navrátili se. Sice jsou trošku pochroumaní a zdemolovaní, ale to nevádí. Samozřejmě si prožili náročné chvíle, protože styk s černou a bílou magií je velmi obtížný, velmi

náročný. Většinou to byli lidé, kteří když mě slyšeli mluvit o černé a bílé magii, tak nevěřili, že to vůbec existuje. Takže se s ní šli setkat, aby okusili a vnímali, že tu je. A to bylo správně. Pamatujte si, nic není špatně. Vše má nastaveno. A co si potřebujete ochutnat, to si musíte ochutnat přesně tak, jak říkala Forrestová, maminka Gumpa, že život je jak bonboniéra a každý ten bonbónek si potřebujete otestovat.

Jak s tím souvisí otevření třetího oka.

Celá časoprostorová křivka týkající se vašich inkarnací, je asi pět set životů v lidském těle pod jhem 3D, to znamená pod vědomím hmoty, do té doby, dokud hmotné tělo, planeta, má odpory. Planeta, vaše tělo je planeta, to vy nevnímáte. Tělo je tvořené z prvků tohoto světa a otočí se s planetou každých čtyřiaadvacet hodin a přesně v roce, což vy si neuvědomujete. A v planetě jste uvěznění jako vědomí hmoty, připadáte si tak. Takže stav 3D vědomí hmoty, ten si tady musíte skutečně odkroutit. A na konci tohoto děje časoprostorové křivky, která vás úplně sama osvobodí, je stav, kdy se vám zastaví odpory neboli negativní emoce střílející na svět, což z vás dělá pocit, že jste tím tělem a jménem, a nevíte, že střílíte na vlastní vědomí vaší vlastní bytosti v druhém lidském těle a v druhých lidských tělech. Anebo střílíte dokonce i na situace, které jsou také božstvím, protože situace jste si navolili do vašeho osudu projít a také jsou Bohem. Takže tyhle odpory se automaticky zastaví a zemřou. Umírá ego, a vy zjistíte, že se vám automaticky smrtí ega dosadila vaše skutečná realita. To je velice náročný stav. Je to stav, kterému nerozumí mágovské hladiny.

Mágovské hladiny vidí do podsvěta, protože hmotné tělo vám prezentuje různé děje, které druzí lidé nevidí. Prezentuje vám třeba duchy, prezentuje vám měnící se tvář někoho před vámi s tím, že on dělá magii, ale to je prezentace jediného satana. Satan - hmota je zákon, který ovlivňuje veškerou hmotu. A jestliže jste v určitém inkarnačním stupni, to znamená ve stupni, s kterým vývojově ladíte, tak vaše tělo vám bude dělat tyto děje, které uvidíte na druhých lidských tělech. A to je děj, kdy ještě bojujete a nejste schopni pokory. Teprve tehdy, až tohle odložíte, tak vás propustí matka, takzvaně vás Matka planeta porodí, hmota vás porodí. Stejně jako žena, matka porodí dítě, nový život, tak vás propustí Matka planeta. A už vám nebude satan neboli ego žužlat ucho a útočit na někoho jiného. Je to obrovský stav osvobození. V tomto ději, kdy se zastavuje útok, neboli ego umírá, se děje velice zvláštní děj. Jednak se vám otevírá třetí oko. Tehdy vidíte, že vše, co se vám kdy odehrávalo i s těmi nejtěžšími ději, a co se odehrává i druhým lidem, a i když to mají hodně náročné, že to vždycky bylo správně. Jinak byste nedolezli do cíle. Za druhé, v tomto ději, kdy se vám zastaví negativní emoce na první až páté čakře, tak se vám otevírá třetí oko, což magické stavy nevědí. Myslí si, že otevřené třetí oko je, že vidí do podsvěta. To znamená vidí budoucnost, co se bude dít, vidí děje, které jim ukazuje struktura hmoty.

Vzpomeňte si, teď jsem říkala o tom, že se miminko narodí a před ním se rozvine plán. Ano, naše planeta jako bytost, také jako miminko, má před sebou při velkém třesku rozvinutý plán vývoje až do poslední dimenze. Při velkém krachu, když se smrští tato bytost, tak znova se zavine ten plán. Je to naprosto stejný děj. Jakmile vás porodí planeta, budete vědět, v jakém systému žije celý vesmír, který existuje. Ale teprve, až opustíte 3D svět a stanete se vědomím 5D neboli osvobozeným Bohem.

Teď se zase vrátím k ději, co se odehrává při smrti ega. V této chvíli, když se vám zastaví negativní emoce, otevře se třetí oko a stáváte se svobodným Bohem, se propojí a otevírá se vám pod nohama takzvaná nultá čakra. Ta planeta vás rozváže. A díky tomu, že se otevřela nultá čakra a jste svobodní, se vám ze šesté čakry stává čakra sedmá a jste božským člověkem. Ale černí mágové tenhle děj nevidí stejným způsobem a ještě ho neznají. Myslí si, že mají otevřené třetí oko a podléhají astrálním světům. Touhou po vyšších čakrách se snaží doškrábat do sedmičky, do osmičky, do devítky... Nejsou spokojeni s tím místem, kde jsou. Většinou tvrdí, že tato planeta je špatná, snaží se odlétat na planety jiné. To je odpor, obrovský odpor hmotného těla, který je projektován v různých fázích, když půjdete k různým učitelům hmotného světa neboli mágům. Musíte si tím někdy projít. Bohužel tyto zkušenosti jsou velmi destruktivní. Následuje potom veliké trápení s hmotným tělem, máte zdravotní problémy, které si musíte prožít a musíte je přijmout. Jinak si je potáhnete s dalšími odpory, které děláte dál. Tak pokud se vám to přihodilo, hodte to za hlavu, byla to pro vás dobrá zkušenost. Teď ale přijměte veškeré platby tak, jak jsou, jako správné. Jedině tím se můžete očistit, ničím jiným ne.

Takže vidíte, že každá hladina vidí otevření třetího oka jinak. Skutečné a božské otevření třetího oka je, že vaše tělo přestává útočit na sebe sama v druhých lidských tělech. Zatím vaše skutečná realita, žádné jiné osvobození neexistuje.

Od páté dimenze už budete prožívat jiné stavy tak jako já, která jsem přišla z páté dimenze sem. Vidíte, přišla jsem sem ráda, miluji vás. Děti, které mají projekce odporu, že žily někde jinde, jsou ještě drženy v jemnohmotném světě pod hmotným světem, to znamená hmotou satanem, protože dítě, které nechce být dnes u rodičů a na této planetě, nemůže pocházet z páté dimenze. To si pamatujte. Kdyby přišlo dítě z páté dimenze, tak bude rádo, že tady je, protože ví, že je vědomí všech planet. Takže i na této, byť jakoby je zpětně na časoprostorové křivce, je spokojeno. Ví, že tady má svůj úkol, že když se sem narodilo, tak své rodiče nemůže trápit. Bude dělat přesně věci, které má udělat. A odžije si život, který tady má prožít.

Ivanka, ako získat stav sebaistoty, ako prijať bez odporu samu seba. Ďakujem. Zuzka.

Když si položíte otázku: Kdo já jsem? Nejste tělo Zuzka, ani tělo Ján, ani tělo Jiří, ani Peter, ani Jana, ani Helena. Jste vědomí. A jako toto vědomí jste si vybrali tělo, které nosíte se všemi věcmi, které má dělat. A byť jsou třeba i někdy věci nejisté, nejste spokojeni sami se sebou, tak i ta nespokojenost, kterou vydává to tělo, jste vy nikdy neudělali. Vzpomeňte si na slova Ježíše: Jsem jaký jsem. Vy jste se sem přišli něco naučit, to znamená, že jste neuměli, nevěděli. Jinak byste se sem nenarodili.

Zkuste si prohlédnout, jestli vy sama nekoukáte na druhá lidská těla, že dělají něco špatně. Oni to také dělají tak, jak umí. Když totiž já sama budu tohle dělat, bude mi svět vracet myšlenku, kterou už mám nahranou v těle, že i druzí mne takhle posuzují a vidí mne jako špatnou. A tehdy se vlastně uzavíráte v jednom jediném kruhu. Člověk by neměl ani posuzovat, ani poukazovat, ani kritizovat, ani vnímat sám sebe jako špatného a ani druhé lidi.

Já vám teď budu vyprávět malinký příběh. Zase ho znovu uslyšíte, protože jsem ho říkala v Brně. Mluvila jsem s jednou mladou ženou, kterou jsem teď dlouho neviděla. Mám ji moc ráda. A ona už před léty měla problém s nehtem na pravé noze. Na jednom prstu se jí udělala plíseň. A ona, protože je Panna a Panny jsou takové perfekcionalistické, chtějí mít všechno dokonalé, tak sama sebe za to neměla moc ráda a dělala veškeré věci pro to, aby se plísně zbavila. Ale do dneška se toho nezbavila. Dokonce i brala léky, které jí za týden museli vysadit, a pak tři, čtyři měsíce měla zdravotní problémy. Dva měsíce zvracela, protože léky, které odstraňují plísně, ničí játra, takže měla velmi špatné jaterní testy. Ale už to všechno vzdala. A když jsem teď přijela k ní, po dlouhých letech, tak jsem se snažila, tak nenápadně, ji upozornit na to, čeho by si měla všimnout. A tak jsem jí řekla s úsměvem: „Víš, říkalo nám vždycky Nadjá, že stačí, když něco pochopíme a ono to zmizí samo.“ A teď ten její obličej udělal tak jako: „Tsss, kecy...“, ale já jsem nereagovala. Za dva dny jsme jely spolu do jednoho velkého obchodního střediska nakupovat. Pak pomalinku vyjíždíme z parkoviště s plným, potravinami narvaným autem. A najednou se tam motal na kole takový starý dědula, opatrně šlapal. A ona, jak byla připravená vyrazit s tím autem, tak pronesla, ne ošklivě, ale pronesla: „Uhni, dědku plesnivý...“ Já jsem se začala tak strašně smát.

Říkám: „Á, dědek, a plesnivý!“ Ona se začala také smát, ale je pravda, že byla vyděšená. Tam jí to došlo. Ona za všechna ta léta už hodně pochopila. Dívejte se, jestliže já z hmotné složky vystřelím na někoho třeba tu plíseň, tak střelím sama na sebe, protože hmota na hmotu útočí. A tahle rovina vám dělá přesně to, co děláte druhým lidem. Proto ona to má. Jestliže to už nikdy neudělá a neprožije nikdy ten stav toho, že je lepší než ti druzí, že ti druzí jsou horší a třeba staří a plesniví, tak ten prst se jí automaticky sám vyhojí a odezní to.

Všechno, co ve hmotné složce střelíte na tento svět, vám musí vaše vlastní tělo udělat, abyste to už víckrát nedělali. Abyste si uvědomili, že i ti druzí to mají proto, že také něco udělali druhým, rozumíte mi. To je rozdělenost světa 3D. A tohle je to nejpodstatnější, co jsem vám přišla říct. To, co děláte světu, děláte sobě, protože za tím hmotným světem, i toho plesnivého dědka, je vaše vlastní vědomí.

Takže, ještě si připadáte nesebejistá? Vy jste přesně dokonalí takoví, jací jste. Každá vaše jednotka těla umí přesně to, co má umět, protože celek je tělo. Celá planeta je dokonalé boží tělo a bytost, přesně tak, jako dokonalá je vaše jednotka jednotlivého těla. A přesně to, co ho učíte, nejenom, že vám svět dělá, ale dělá vám to i vaše tělo. To znamená, protože vaši malincí trpasličkové vaše buňky těla, to jsem vám vysvětlovala na základních přednáškách ve Starých Křečanech, vám musí dělat v té které úrovni, kde jste zaútočili to, co vy děláte světu. Vy vlastně řídíte svůj mikrosvět, řídíte i věci, které se odehrávají z makrosvěta, abyste pochopili, co dělat nemáte. A proto jste se sem narodili.

Později, až vás planeta propustí, se bude vše odehrávat mnohem lehčeji. I mně se občas v minulosti něco přihodilo, protože to tělo jsem si oblékla a podruhé se dostávám přes tuto hranici, abych vám mohla vysvětlit, což bylo připravené. Já, když jsem měla něco, co se běžně léčí měsíc, dva, tak já už jsem za dva dny měla zahojeno, protože já tak velmi miluji všechny lidi tohoto světa a celou planetu, že moje buňky vlastního těla se

milují tak, že každá pomáhá každé. Toho se samozřejmě jednou dožije každý z vás. Možná už to někdo má. Jsou tu lidé velmi čistí a nemusí ani poslouchat. Jsou obyčejní, normální, Ví, že když na někoho vystřelí, že oni mají tíhu, že oni střelili sami do sebe. Proto už byste neměla střílet sama na sebe a myslet si, že něco je jinak, nebo že by mělo být líp. Mějte ráda sebe i ostatní naprosto stejně.

Dobrý deň, pani Ivanka, čo znamená 5D život?

Napřed řeknu, co znamená 3D život. 3D život znamená, že si připadáte jako tělo a jméno, a máte na každé úrovni čakry své odpory. Vidíte se logicky ve světě dualitním, vidíte na jedné straně dobro, na druhé straně zlo. Tímto způsobem se rozděluje vaše vědomí do útoků. Jestliže něco nechcete, vidíte zlo, tak proti němu bojujete z druhé, třetí, čtvrté, páté čakry. Na druhé vám vadí něco z tohoto světa, na třetí to odmítáte žít, na čtvrté litujete nebo nenávidíte, na páté kritizujete a posuzujete. To jsou všechno známky útoku. Všechny tyto útoky jsou podmíněny negativní emocí, prožitkem, který uzavírá vaše čakry, a jste pak nemocní. Samozřejmě ty nemoci pak nechcete mít a trpíte. Svět 3D je o utrpení. A je správně o utrpení, protože kdybyste netrpěli, tak by se vaše tělo, hmotná složka nepřipravila na obrovský nápor obrovské boží energie, kterou jste. Vy jste ten Bůh. Vaše vědomí je božství univerzální a vy se k němu musíte dopracovat. Proto v každém životě umenšíte trošičku odporu.

A až teprve v posledním životě, který ukončuje řadu 3D životů, to znamená doby, za níž se považujete za hmotu těla, teprve tehdy se vše zarovná a zjistíte, kdo jste, protože tělo ztichne a teprve vám začne sloužit. Pak budete zažívat zvláštní stavy. Už teď před otevřením třetího oka, už když se začíná otevírat, se vám dějí zvláštní historiky, kdy skutečně dostáváte všechno ve svůj správný čas. Přicházejí jednak strava, finance, neuvěřitelné zázraky se dějí. Když třeba chcete vyměnit byt, nemáte na něj, a najednou opravdu se dostanete úplně nečekaně z místa na místo úplným zázrakem. Je to tím, že přijímáte věci. Stáváte se původním Bohem jenom pokorou, že už tělo neběsní, souhlasíte s tím, co se děje. Potom dostanete vše, protože vy jste ten Bůh, který sám sobě všechno dá. Ale jakmile jste v útočící složce hmoty, nejste tím. Když se stáváte 5D člověkem, víte, že jste božství.

Nedávno v Litoměřicích jsem od pořadatelů dostala otázky, které jste si tam napsali. A byla tam otázka: Kdo je to mystik? Já jsem vám ve Starých Křečanech řekla, že jsem mystik. A kdo to tedy je - člověk, který slyší a vnímá Boha. Tuto informaci jsem vám dát musela, protože já jsem přišla pro hladinu bílé magie, která byla připravená pochopit další informace. A kdybych řekla, že jsem obyčejný člověk, tak by se všichni bílí mágové otočili na patě a zdrhli by, a nezůstal by tam nikdo. Takže já jsem musela navazovat na vaše stavy vědomí hmotného těla tak, jak byly připravené. Ve skutečnosti mystik neboli člověk 5D, je člověk naprosto obyčejný, který ví, že je vším, že je veškerým vědomím této planety. Prošel si veškerými zkouškami, které tady na něj hmota přichystala a prošel jimi bez ztráty kytičky. Hmota mlčí, vědomí žije. Takový člověk ví, komu teď může pomoci a komu ne, protože když někomu nepomůže, tím mu pomůže. To on ví, vycítí, protože je vědomím toho kterého člověka.

Ted', když tady sedíme, dívám se na vás do sálu, tak vidím sama sebe. Viděli jste někdy, že bych se styděla? Nemám nervozitu, já mluvím sama k sobě. Nemluví k druhým lidským tělům, protože vnímám jenom jednu jedinou bytost - JÁ. Tehdy vím, že každý z vás má naprosto dokonalé vlastnosti svého těla, které potřebuje ke svému životu teď a tady mít, což vy nevnímáte. Někteří chtějí víc, někteří chtějí méně, podle toho, jak se vnímáte. Ne. Jestliže jsme kolonie vědomí s hmotnými jednotkami, tak jako lidské tělo, tak každá buňka ve vašem těle umí své, a jak i vy umíte své. A právě v tomto stavu jste dokonalí takoví, jací jste. Protože všichni společně uděláme všechno to, co máme. Neuděláme ani více ani méně. Takový člověk nemůže zaútočit z hmotné složky na druhého člověka. Ano, já můžu někomu klidně i střílet facku, ale s láskou. A víte, jak se to dělá? Když vím, že ten člověk by mi přišel ublížit, třeba by mě chtěl i zabít, tak se pokusím o to, abych ho zastavila. Ale nepovažuji ho za špatného, nevádí mi, co dělá. Nejsem proti tomu, protože vím, že náš děj je společný. Není mi to líto, ne-nenávidím ho, nekritizuji, neposuzuji, jenom se pokusím tím tělem zastavit jeho děj, aby se vzpamatoval, protože mu potřebuji pomoci. On v této chvíli neví, že to činí sám sobě. A že to, co on by mně udělal, jemu by se vrátilo. Tehdy ten člověk si nebude pamatovat, že jsem mu někdy nějakou facku dala. On bude vědět, že jsem ho milovala. Ale jakmile bych měla jednu jedinou negativní emoci, už by to věděl. Už by hmota bojovala s hmotou. Tam jsou pravidla nastavená. Později to sami zjistíte a budete vnímat. Proto i Ježíš zahrál obrovský výstup a rozbil stánky kupčků v chrámu. Chtěl jim naznačit, že se nikdy v chrámu nesmí kupčit, že v chrámu má být jenom Bůh neboli čisté vědomí v těle.

Zdravím, Ivanka. Chcem sa spýtať: máme v rodine blízku osobu, ktorá trpí bulímiou. Ona už má po štyridsiatke, má deti, manžela. Vieme to len traja ľudia, ktorí sa jej a jej rodine snažíme s tým pomôcť. Na náš nátlak sa dvakrát pokúsila bez liečby s tým prestať. Teraz je však znova v tom, trpí tým celá rodina. Viem, že všetci v tejto rodine sme to takto chceli. Tak to prežívame, ale čo ďalej? Dvakrát sme sa snažili ju nakopnúť nech s tým prestane. Čo teraz? Máme to už len ignorovať alebo sa snažiť ďalej? Ďakujem za odpoveď. Gabriela.

Gabrielo, bulimie a anorexie jsou na základně, sevření první čakry, kdy ten člověk si připadá špatný takový, jaký je. To znamená nehezký, většinou tlustý, to je základ. Chce být lepší, cítí se špatný, proto dělá všechno možné pro to, aby se dostal do podoby. Pozor, satan těla toho člověka se vnímá tak, že i když je ta žena strašně hubená, ona se bojí přibrat. Proto všechno, co sní, i když hlad má, tak jde a vyzvrací. Je to otázka sebevědomí toho těla, které tam je.

Zkuste se podívat co, kdy, kde, jak kritikou v této rodině bylo někde smetené. Tam někde mohla zaslechnout že je tlustá, nebo že je nehezká anebo že se do něčeho nevejde, od někoho z rodiny nebo třeba z televize. Ti lidé se pak přiřazují, porovnávají se s těmi, co tam jdou v těch obrazech. Zkuste si vzpomenout. Zkuste s ní hodně mluvit, vysvětlovat. To je jediné, co potřebujete mít. Bylo by samozřejmě lepší, kdyby se šla léčit, ale zase i v tom přijetí. Napřed musíte přijmout její nemoc i vy, vzájemně se učíte, a pak musí následovat její pokus. Pracujte na tom všichni. První krok: vaše přijetí toho,

že ona to má, děj je hotový. Jestliže ona vás už přestane vyučovat, nebude co vyučovat, už potom může nastávat děj jejího pochopení. Ale i to je někdy obtížné. Budu vám držet palce. Věřte mi, teď lidé prožívají hodně dramatické věci na všech stranách.

Nerozumím tomu, když muž opustí ženu kvůli milence. Tak jí tím ublíží a sklídí za to potom lekci. Stejně tak je to v případě, že někdo spáchá sebevraždu. Ublíží tím ostatním a to se mu pak sečte a vytvoří karmu.

Já to teď přeruším, tam je asi víc otázek.

Ano. Vy tomu ale nerozumíte proto, protože tím už jste prošla. Ale mnozí ještě ne. Vy když se tady budete koukat na tenhle svět, tak ho budete vidět očima bytostí a částí jednotek těl tak, jak jsou tady teď. Jenže ony k sobě nepatří, protože každý má svou aktivní časoprostorovou křivku. Vysvětlím.

Aktivní časoprostorová křivka znamená, kdy jste se začali poprvé aktivně zapojovat do děje inkarnací v lidském těle. Zkuste si představit: vlezete do první třídy, ale do první třídy na té planetě nevlezete všichni najednou jako prváci. Někteří se narodí v lednu, někteří v prosinci..., rozumíte? Přesto, že se učí ve stejné první třídě, tak tam si sedne jeden žáček, za nějaký čas přijde druhý, třetí..., a tak opouštíte zase tu časoprostorovou křivku. To znamená, v současnosti tady na planetě sice žijeme teď všichni, co tu teď máme žít, ale každý má jiný počet životů. Dnes je každý v jiné třídě. A je to zapotřebí, protože jedno jediné vědomí se rozdělilo do mnoha komůrek. A zkuste si představit, jak byste si sklídili své vlastní činy z minulosti, kdy jste vraždili, vedli jste války, kradli jste, byli jste součástí mafií, kdy jste vydírali a dělali různé hrůzné věci. Kdy by jste sklídili své činy, kdyby to bylo všechno najednou? To by nešlo. Takže je to rozdrobené do takových vln a vrstev, aby každý si vybral v tom ději planety. Proto i dnes na planetě jsou místa, která jsou velmi náročná. Jsou místa, kde jsou války, kde je hladomor, kde jsou obrovsky těžké problémy. Anebo jsou místa, kde je relativně klid a žije se tam perfektně. A to si myslím, že přesto, že jsou náročné věci také i v Čechách i na Slovensku, tak my si tady žijeme úplně nádherně. Nezažili jste válku. Válka skončila před pětasedmdesáti lety. Nezažíváte hlad. Většinou máte kde žít a bydlet, střechu nad hlavou. Žije se tu fakt nádherně. Nejsou taková místa. A i to si vybíráte inkarnačně, kam se narodíte. Samozřejmě i tady budou někteří lidé bouřit proti něčemu. I u nás se to děje vůči politice, vůči různým praktikám. To už je jejich věc. Když proti nim budete mít odpor, dosáhnou na vás, protože hmota má jeden systém, a přitáhne si vás to, co nechcete. Vy potřebujete vědět, že máte přijmout všechno. A tehdy ta hladina vás propustí. Ono se to tady bude dít, ale nebude se vás to dotýkat.

Čtu dál:

Ale jindy v jiných životních tématech potom zmiňuješ, že je důležitý záměr, s jakým to člověk dělá. Ale primárním záměrem toho muže nebylo své stávající ženě ublížit, ale prostě žít život s jinou ženou. A primárním záměrem sebevraha nebylo lidem ublížit, ale prostě už tady nebýt. Tak nevím, jak je to s těmi záměry.

Když člověk trpí a chce třeba spáchat sebevraždu, tak nekouká na ostatní. Ten odpor k tomu svému životu je tak veliký, že zapomene na to, že má maminku, že má tatínka, že má partnerku, že má děti. On zkrátka nechce. A pozor, je to v plánu tohoto života.

Když se muž zamiluje a chce jít za jinou ženou, on si nemůže pomoci. On si v tom životě má prožít, že se teď zamiloval a šel tedy opravdu s tou hořící hlavou a srdcem za jinou ženou. Nevnímá, že jeho rodina trpí. A když trpí, tak je mu to naprosto jedno. Anebo to rozhodně přehluší ten prožitek zájmu k té druhé jiné ženě. Následně, až se mu to vrátí, což se mu vrátí, a uvědomí si, jak ublížil. Až ho ta druhá žena nějakým způsobem zraní a on to prožije. Proto je důležité, aby odešel. Proto je důležité, aby zranil a byl vzápětí zraněn. Navíc osud je napsán tak, jak je napsán a nikdo s ním nic neudělá. Jestliže váš muž nebo vaše žena se zamilují a chtějí odejít, vy jenom s láskou byste je měli propustit, když je milujete. Měli byste vědět, že oni musí, že si jdou pro svoji zkušenost. Vy je nemusíte přestat milovat. Milovat znamená neútočit na to, co dělají. Já jsem vždycky věděla, že lidi kolem mě dělat věci musí tak, jak musí. A musíte to přijmout.

Zrovna tak, když si třeba nebudete rozumět s dcerou, bude vás nějakým způsobem za něco odmítat. Musíte vědět, že když ji milujete, tak vám to musí být jedno. Je to těžké, co? Je to vaše dítě. Vy jste si představovali, že až porodíte děti, že ony vás budou obdivovat, milovat, že to bude jiné, než jste to měli vy se svými rodiči. Ne, většinou se dostanete pouze do jiné hladiny. Dívejte, jestliže vy budete náročné dítě pro svou matku a za něco ji odsoudíte, pište si, že za čas zestárnete, budete matkou a vaše dítě vám bude dělat to samé, i kdybyste se rozkrájeli a dělali to jinak než vaše matka.

Vy totiž potřebujete prožít to, co jste dělali druhému člověku v tom samém životě. Takže vidíte, že nic nikomu není odepřeno, všechny prožitky si prohlédnete ze všech stran. A je to tak správně. V dalším životě už to neuděláte.

Během dne totiž dělám řadu menších i větších rozhodnutí a věřím, že to někomu může ublížit, ale můj záměr to není.

Pozor, nepřivlastňujte si to až tak silně.

Dívejte se, mým záměrem tady nebude nikomu ublížit, přesto řeknu něco, co se třeba padesáti lidí tady dotkne. Můj záměr není ublížit, přesto padesát lidí bude mít tak ego na něco zaměřené... To už není mou věcí. Rozumíte? To je záležitostí ega toho druhého těla, které tam proti vám stojí. To byste se nikdy nevymanili.

Pozor, takhle je nastavený, trošku, buddhismus, kdy budou stavět dům a budou každou žížalku zvedat, aby neměli karmu a dostali se do nebe. To je fanatismus. Buddhismus vždycky byl nejmírumilovnějším učením ve 3D, ale už je přežitý. Tak to není. Tady je hmotou podbízen strach, že se nedostanete do toho stavu svobody. To není pravda. Dostanete. Vy nemůžete za odpor druhého těla. A jestliže druhé tělo má odpory, a třeba proti mně, a vám to bude jedno, že on má odpory proti vám, tak to jsou vaše odpory proti tomu, že on má odpory. Ne, ať je má, jsou jeho, já jsem mu nic neudělala. Nejsem si vědomá, neudělala jsem záměrně nic, abych mu ublížila, přesto on je má. Tak mně bude naprosto lhostejné, že je má. Tím jsem z kola venku. To je to „být za darebáka“. Zkoušky „být za darebáka“ se vám budou neustále opakovat do té doby, dokud budete

mít tak silné ego, kdy se budete cítit jako tělo se jménem. Až se dostanete do stavu, kdy budete vědět, že jste vědomí, tak to tělo tak lehne. Kdyby někdo pomlouval nebo útočil jakýmkoliv způsobem na Ivu a říkal o ní cokoliv, Ivě to bude naprosto jedno, protože ona je mrtvá a já - vědomí, nejsem Iva. Jakmile ještě trošku máte stav těla se jménem, tak se odehrávají zkoušky „za darebáka“.

Vzpomínáte na koan tlesknutí jednou rukou? Mnoho životů na tohle téma meditují mniši v ašrámech. Víte, co to znamená? Jestliže se dožijete stavu jedné jediné bytosti, vědomí této planety, neexistuje druhá zeď neboli opěrná plocha ke tlesknutí. Do kohokoliv bych totiž tleskla neboli bouchla, zaútočila, tleskla bych do sebe. Rozumíte mi? Jestliže je ale protistrana, někdo, do koho tlesknete, to je svět 3D, tak je rána. Svět 3D je samý útok, boj. A je to správný boj, protože hmota útočí proti hmotě. Ale hmota těla, která umřela a neútočí proti nikomu ani v myšlence, protože tam myšlenky umírají, se stává celkem. Kdyby proti této hmotě chtěl někdo z hmoty zaútočit, ona je mrtvá, je vědomí, tak útočí na své vlastní vědomí. To je vymanění se ze světa 3D, z vědomí hmotné jednotky.

Během dne totiž dělám řadu větších i menších rozhodnutí a věřím, že to někomu může ublížit, ale můj záměr to není. Ale i přesto něco sklídím...

Ne v takových případech to nesklídíte, protože váš záměr nebyl ublížit.

V jakých případech tedy ano a v jakých tedy ne. Protože například kolega dal výpověď, a tím pracovně souvisí i ukončení mého pracovního poměru. Způsobilo mi to obrovské životní těžkosti především kvůli už tak velkým jiným zkouškám. Nemám pocit, že by za to, jak mi jeho rozhodnutí ublížilo, měl něco platit. Ale měl by, bude? On přece měl právo se tak rozhodnout. Tak v tom mám chaos. Díky moc. S láskou Jana.

Tak přestaňte mít chaos. Váš kolega měl takový osud nastavený, že se musel rozhodnout ukončit práci z různých důvodů, ať z rodinných, peněžních, pracovních... To, že na tom bylo závislé vaše místo, vy vidíte dneska špatně a vidíte, že to zkomplikovalo vaši situaci, ale kdybyste to přijala v pokoře, tak by se vám všechno vyřešilo a zjistila byste, že jste na tom za pár chvil, časových, lépe než jste byla. Dokud to budete považovat za špatné, tak se toho nezbavíte.

Teď tady lítala taková malá muška. Už jsem ji asi zlikvidovala.

Môžem na chvíľku, okolo toho hmyzu by ma zaujímalo, niekedy ten hmyz ide okolo a zlikvidujete ho nechtiac, niekedy aj úmyselne. A čo nepríjemná reakcia na hady.

Já vám něco vysvětlím. Berte to na všechn hmyz a všechny plazy, kteří jsou.

Před pár lety se nám rozmnožili na zahradě slimáci. Z jednoho slimáka je asi sto třicet vajíček a rodí asi třikrát za rok. Byli různí sousedi, kteří to házeli za plot, ale mně už to pak lezlo po baráku. Já si pamatuji, Lucinka přijela na návštěvu s rodinou, Džovánek byl malý a Lucka přišla k oknu a říká: „Mami, hele...“ a dva takoví slizouni lezli po

baráku nahoru. Už jim nestačila zahrada, kterou totálně sežrali. Já jsem naprosto bez jakýchkoli výčitek je házela do soli, aby velice rychle zemřeli, aby to neměli kruté.

Pamatujte si, hmotný svět vždycky útočí. Zde je právo silnějšího. Ale netýká se to vás. A i ten člověk v tom světě, který se nevyzná, má a vnímá, a to má také hlavně buddhismus (teď jsem o tom mluvila), ale nevidí už ty mikrojedince, kteří se tam pohybují. I když půjdete po ulici, budete zabíjet každou chvíli tisíce a tisíce různých bytostí, které tam žijí, ale vy je nevidíte. Je to správné. I ve světě rostlin se rostliny vraždí. Což nevíte, tedy teď už se to ví. Rostlina, když bude na místě a vedle ní bude další, která také bude potřebovat prvky, které v té půdě chybí, tak ona vytváří přirozené jedy pro tu druhou, aby ji zabila. Teď už to permakultura ví, že se třeba některé rostliny nedají vysadit vedle sebe. Když budete mít ve skleníku rajčata a papriky, tak jim to nepůjde. Rajčata budou plesnivět, papriky budou takové strupaté, malé a znetvořené. Ony zkrátka nemůžou být v jednom skleníku vedle sebe. Mohou být až od určité vzdálenosti, aby se neviděly. To je iluze, že svět rostlin je bez boje. Tak to není. Je to i ve světě zvířat, kdy třeba bude mít kočka kořata, dvakrát, třikrát se nedostane ke krmení nejmenší kotě a bude pořád menší, menší..., a i kočka je schopná to nejmenší zlikvidovat, protože ví, že by bylo neudrživé, že by nepřežilo v tom běžném světě. Takže svět má své zákony, je to odporováno i člověkem. Je to přirozené.

Zkuste si představit, že by se vám někde v okolí přemnožili mravenci. Já jsem se jednou vrátila z chalupy, to je už třicet let, otevřu dveře do bytu, a mně se celé mraveniště nastěhovalo do kuchyně. Já jsem měla světlé lino, takové krémové a ono bylo černé. Já jsem říkala: „Proč je tma?“ To byla bezmoc. Tam jich byly miliony. Já nevěděla, co mám dělat. Ale zajímavé bylo, že byli jenom v té kuchyni. Já jsem pak vystříkala kuchyň nějakým přípravkem, dvě hodiny jsem seděla v předsíni a byla jsem v tu chvíli fakt zoufalá, protože to nevíte, co dělat. A pak jsem asi sedm, osm kýblů, úplně kaše, vytírala těch malých mrtvolek a vylévala do záchodu. To je dobrá zkušenost. Ano, vy máte svoje teritorium. To je i o mouchách, o komárech. A nebojte se. Jak komára rozmáznete, osvobodíte ho od života. A může se inkarnovat dál. /Smích/ Tohle je skutečná realita. Může se povýšit. Ve skutečnosti Duch je nesmrtelný, i duše hmyzu a čehokoliv. I vy jste tím byli samozřejmě ve své době, zažili jste si všechny ty stavy, ale pořád žijete, přežíváte s jinými kabátky, vyššími a vyššími. Zapomeňte na to, to jsou obrovské satanské neboli hmotné odpory vrhané v otázkách do určitých vrstev. Hlavně tedy do magických, kdy vám je předkládáno, že nesmíte nikoho zabít. Hmota má pravidla, kdo je silnější. Buď se nechám sežrat komáry anebo ne. Později budou jiné stavy, protože ony zrají i zvířata, zrají i rostliny.

Já jsem teď zažila zvláštní případ, bylo to moc hezké. Malovala jsem na statku, než jsem odjížděla sem, v pondělí. Malovala jsem chodbu a František mi otevřel zadní dveře. A když jsem myla ty dveře, tak najednou mi vyjela ruka, a tam bylo obrovské vosí hnízdo. A na tom hnízdě sedělo hodně vos a něco dávaly do těch komůrek. Mně tam tak vjela ruka a teď jsem si říkala: „Aha, tak asi neodjedu, budu jak meloun.“ A nic. Tak jsem si říkala: „Dobře, když na mě neútočí, tak já to tedy domyji.“ Říkám: „Holky, vydržte, já vám to takhle umyji, máte to tu zaflákané.“ Tak jsem jela tou rukou dolů, pak už jsem i zpívala, myla jsem dveře. Nic, vůbec si mě nevšimly. Jsou to stavy, kdy ony necítí nic z

vás a nevšimnou si vás. Ví, že jim neublížíte. Ano, pokud by na mě zaútočily, tam už by se člověk nějakým způsobem bránil. Anebo kdyby se mi draly dovnitř do bytu, tam bych jim už to teritorium neuvolnila. Jsou určité zákonitosti, na které přistoupíte a na které nepřistoupíte, a máte na to jako hmotná složka právo. Já bych nemohla žít s mravenci v kuchyni, takové věci nejsou nutné. Ano, musíte si nastavit pravidla. A žádné špatné svědomí, naopak. Vy je osvobodíte.

Ne, abyste začali vraždit, abyste osvobozovali hmotné jedince...

Milá Ivanko, zmiňuješ se, že když druhému odpustíme to, co nám způsobil, tak za nás nic nezaplatí. Ale myslela jsem, že je dobře, když za něco zaplatíme, protože díky tomu si uvědomujeme své nové věci a že to už dělat nebudeme. Není ten člověk potom třeba ochuzený a musí případně čekat na to, až danou věc opět provede někomu jinému, a za toho potom už zaplatí, protože tentokrát už mu to ten další člověk neodpustil jako my? Děkuji. Jana.

Ano, ale to už jsem vysvětlila. Já jsem vám řekla, že když vy se naučíte odpouštět, takže to vlastně jako ten člověk neudělal. Jenže pozor – to, že vám to udělal je jeho učební jednotkou. On to tak umí udělat nejenom vám, ale i druhým lidem. A za ty druhé, kteří mu to neodpustí, to si zaplatí. Takže on si ten stav skutečně zaplatí. A nemusíte si dělat starosti o druhé. Vy jste každý zodpovědný jenom sám za sebe.

Měla jsem už několikrát divné sny. Nevím, jestli je to noční strašení ega nebo jen obtížný sen. Ten poslední byl jakoby dost živý, protože se odehrával přesně tak, jak jsem zrovna spala. Bylo to včera odpoledne. Lehce jsem usnula, ale měla jsem přítomný pocit, že jsem stále vzhůru. Něco se po posteli ke mně přiblížilo a pak mě to zalehlo s fyzickým a sexuálním obtěžováním. A tak jsem i souhlasila. Poučená z tvých přednášek a od kamaráda, uklidňoval mě pocit, že se mi ve skutečnosti nemůže nic stát. Na chvíli to zmizelo, ale pak fyzické tlaky začaly znova. Pár sekund potom jsem se probudila, a teprve potom jsem zjistila, že jsem usnula a že to nebylo doopravdy. Cítila jsem se docela klidně a spokojeně, ale chvílemi mě trochu mrazilo na povrchu těla, jakoby sem-tam místy husí kůže. Asi tak dvakrát při vzpomínce na ten zážitek. Děkuji Ivanko. Jana.

Ano, tohle bylo strašení. Nedávno mně také jedna žena vyprávěla, že to zažila poprvé v životě, že si na mě vzpomněla. Také je to obrovsky živé. Ležíte, spíte na boku a najednou se nadzvedne deka, to slyšíte úplně ten závan chladného vzduchu a lidské tělo se na vás přicucne. Já si pamatuji, jak jsem ztuhla, teď jsem nevěděla, kdo to je. Byla jsem v klidu, říkám si: „Budu čekat, co se bude dít.“ Teď mi bušilo srdce, to vám dělá to srdce, jako že se odehrává něco špatného. Satan je tak moudrý, že vám hodí, jako že se bojíte. Ale já byla klidná, srdce mi tlouklo, tak si říkám: „Uvidím, jestli se bude hýbat.“ Ale pak jsem si říkala: „Do prdele, co kdyby se začal hýbat. No to tedy ne, to mu nedovolím.“ Tak jsem se posadila, říkám: „Co tady děláš?“ A on tam nikdo nebyl. To bylo úlevné.

A tato žena si také řekla, že bude dělat mrtvého brouka, jako že o ničem neví a ono to později zmizí. Ano. To vám úplně zůstane rozum stát, jak je to možné.

Nebo třeba jsem spala a najednou se tak prudce ohnula moje peřina - ššš. Cítíte obrovské zlo. Tak jsem mu řekla: „Dělej, co umíš. Když už jsi zvedl peřinu, tak se pochlub ještě něčím jiným.“ Tak zas to udělalo - ššš, lehlo si to a bylo po srandě. Ale to si musíte zažít. A nebát se.

Pak mi psal jeden pán z Prahy, on je hoteliér. To také bylo hezké, bylo to na dvakrát, protože napsal:

„Ivanko, já nevím, jestli jsem to zvládnul na sto procent, anebo jenom napůl, protože jsem cítil, jak ke mně přišlo obrovské zlo, fakt jsem se bál. Ale vzpomněl jsem si, že jsi o tom mluvila, takže zachovám klid. A fakt to najednou zmizelo a přišly obrovsky krásné, blažené pocity. Jenže já jsem si pak uvědomil, že když jsem šel druhý den do postele, tak jsem měl strach, že se to bude opakovat...“ A jestliže už je strach, to už je zase toho těla, tak je jasné, že ještě někdy to přijde. Takže nebát se, těšit se na to. Ano, přijde, přijde. Nevadí, jen ať přijde.

Milá Ivanko, s manželem jsme se rozvedli a on mě teď velmi nemá rád. A když zahlídnu někde jeho fotku, tak mně tak zatrne. Moc to nedokážu popsat, jakoby se ho leknu. Byl to velmi náročný rozvod i samotné manželství. Snad už hodně věcí jsem mu odpustila, sleduji své lítosti, ještě je mívám, ale nevím, co s tím. Občas mám až pocit, že se ho bojím. Bojím se ho potkat, asi z něj mám strach. Ale jsem z toho zmatená. Reálně už mi toho moc provést nemůže a i kdyby, tak vím, že se s tím naučím žít. Asi nějaké starší bolesti? Ale nevím, co s tím. Bylo by prima zůstat klidná i v jeho přítomnosti, ale při pohledu i na jeho fotku to nedávám. Moc děkuji. Jana.

Berte to jako trénink. Ano, vědomí je jedno jediné a satan také zná děje každého lidského těla, i kdyby bylo vzdálené tisíce kilometrů. Takže on se vás bude snažit rozdělit. Bude vám vsunovat, že váš muž vás nemá rád. Ne. Váš muž je totiž vaše vědomí Boha. A vaše vědomí Boha vás miluje. To vám dělá vaše hmotná složka, že vám hází, že druhá hmotná složka vás nemá ráda. A ta má na to právo, protože to není váš muž. Takže vám musí být naprosto jedno, jestli vás ten muž má rád nebo ne. Tam je rozhodující postoj, jestli vy ho přijímáte takového, jaký je. Dokud ho ale nebudete přijímat s tím, že on vás nemá rád, tak ho ještě nemilujete. Vám to musí být naprosto jedno.

Vzpomeňte si na moje vyprávění, jak jsem skutečně milovala mého muže a jak jsem uléhala s myšlenkou na všechny lidi, kteří existují, s tím, aby mi odpustili, co jsem jim kdy učinila. I když jsem nikomu nic neučinila, ani tomu mému muži. Jenom zase, jak jsme říkali před chvílkou, vy něco uděláte ne se špatným záměrem, ale ten druhý nepřijímá to, co vy teď děláte, chce to jinak. Ale to je jeho věc. On nevěděl, že jeho nepřítelem bylo jeho vlastní tělo, a ne Iva a hlavně vědomí, které v Ivě žilo.

Takže vidíte, v jaké iluzi tady svět 3D žije. Bůh vás miluje, každého z vás. Jenom hmotná složka, kterou jste si oblékli, vás chce roztrhat a rozdělit do různých komůrek, abyste si jeden o druhém mysleli, že se nemilujete. Přijímat všechno tak, jak bylo s vděkem, že se to dělo, že s tím člověkem mám děti, neměla bych je, že jsem se s ním naučila a dnes jsem jiná a mnohem lepší než jsem byla dřív. A je mi jedno, jestli na mě takhle myslí, protože já vím, že ho mám ráda i takového, jaký je. Neboť on je mé vlastní vědomí. Tehdy, když tento postoj bude trvalý, i v něm se budou odehrávat věci. Může to trvat léta. Vzpomeňte si na mě a na Afganistan.

Milá Ivanko, říkáváš, že jsme si vybrali to, co se nám děje a že jsme to chtěli. Úplně tomu nerozumím. Když si před zrozením vybíráme například ze čtyř podobných osudů, tak v podstatě moc na výběr nemáme. Když jsou podobné a zažijeme v podstatě srovnatelné radosti a starosti, pokud například v každém z nich je zdravotní potíž s dítětem, je jen třeba měnit diagnózy, které to dítě má. A tak to spíš vnímám tak, že je pro mě potřeba, abych tím prošla a tuto zkušenost prožila, ale ne že bych si to vybrala. Tématika těch čtyřech osudů je daná, ta základní kostra, naopak kdybych si vybírala ze čtyř rozdílných osudů, tak chápu, že jsem si tento vybrala. A tak nevím, stále mám pocit, že jaký žiji život je moudrá nutnost, která mi byla daná a ne že bych si to vybrala nebo dokonce chtěla. Moc děkuji. Jana.

Vy jste původní vědomí Boha. Toto původní vědomí Boha se narodilo. To je velký třesk malého vesmíru, ve kterém žijeme. Vaší vůlí je průchod až do poslední dimenze před smrtí tohoto malého vesmíru. To je takzvaná jednotka. V tomto vesmíru žijí jednotky, to jste vy, malé bytosti na jedné planetě, což je také bytost. Ale v tomto vesmíru je veliké množství bytostí, to znamená planet. Každá planeta má jiné DNA, a proto těla a bytosti na nich vypadají jinak. Ne všechny vypadají stejně jako my. To uvidíte později, až se dostanete do učení meziplanetárního. To všechno souvisí s tím, o čem jsme tady mluvili. Vy už tedy víte, že si vybíráte průchod nejenom třetí dimenzí, ale všemi dimenzemi a je to stanoveno. Dneska jsem o tom mluvila, když jsem vám vyprávěla o tom mystikovi. Přebírala jsem stavy, které přišly z bílé magie, musela jsem navázat na učení bílé magie, a proto jsem vám řekla „pravdy“, které jste byli schopni v té době přijmout. Jednou z těchto pravd je, že třeba čtyři podobné máte k výběru. Už je to dávno vybrané, kterým směrem půjdete. A je to vaše vlastní vůle. Když člověk nevěří, tímto způsobem ještě silněji si připadá jako tělo se jménem a nedokáže si představit, že jako vědomí si vybral průchod hmotnou jednotkou planety. To je vše, co k tomu mohu říct, protože vy nemáte opravdu vůbec žádnou vůli. Jenom jako Bůh. A to už je všechno připravené.

Dívejte se. Tohle vědomí těla Ivy má v sobě božství. A jeho malinké lidičky a to osazenstvo buňky přesně konají to, jak ten Bůh myslí. Ale já jsem součástí této planety jako jedna jednotka a nad námi je větší systém Boha, který je součástí toho malého. Rozumíte tomu? Všechno je jako ty ruské bábušky, menší jsou vloženy do větších. Přesně takto vypadá systém, ve kterém žijete, ale on má stejná pravidla.

Chtěli jste se něco zeptat?

Dane, ty už máváš rukama? A do prčic. Tak jo, stačilo vám to? /Přestávka/

Já jsem si tady na stole udělala pěkný binec, to mi prominete, že jo. Mně to tedy nevadí.

Ivanko, zdravím. Když člověk umře, můžeš ho spálit do týdne nebo čekat čtyřicet dní, až se rozváží první tři čakry? Děkuji. XX.

Prosím vás, je to naprosto jedno.

Uvědomte si, že když budete v úrovni bílé magie, ti budou strašit se vším. Pak si děláte obavy, je to nastavené na míru a množství odporů, které provází období, kdy jste velmi senzitivní, protože hmota má své programy. Víte, proč bílí mágové vidí duchy a všechny děje, které se tam odehrávaly? Protože hmota satan, to je vlastně zákon hmoty, pracuje tak, že hmota má paměť. Hmota má paměť veškerých dějů, a ona vám je projektuje. To znamená, že třeba když přijдете na místo, kde bylo popraveno třeba třicet lidí nebo se tam odehrávala nějaká dramatická událost, a budete mít tělo - hmotnou složku, která se bude pohybovat v magické oblasti, tak vaše hmotná složka vám bude projektovat paměť hmoty toho místa. Teprve tehdy, až vás hmota propustí, se tam budete cítit dobře a nebude vás to otravovat. Protože ještě vás nutí ten satan pohybovat se v pozici dobro - zlo, dobro - zlo, dobro - zlo... Takže tady informace budou, že když někdo umře, tak teď máte problémy, jestli ho spálí, a on to ví nebo ne. Ne. Vy všichni budete na svém vlastním pohřbu, to si pište. Ale bude vám strašně dobře. Budete tam metat kotrmelce, pamatujete na toho Pavla z Valmezu, jak psal o tatínkovi? Tam vám to bude naprosto jedno, bude to strašně příjemné. Bude vám naprosto jedno, že vám pálí tělo, protože jednička se rozvazuje už hodinu, dvě po odložení, teprve jste v úrovni jiného těla, které není fyzické. My máme hodně těl. Jedno jediné fyzické a mnohé jsou další, jemnohmotnější, každé další je jemnější a jemnější, až do úplného rozvázání. A spaluje se jenom hmotné tělo. Takže s ostatními těly to nemá co společného, takže se nenechte rozrušit.

Já vím, že jsem to vyprávěla v Brně, ale já vám to zase musím vyprávět.

Já jsem přijela z Litoměřic a moje maminka za tři dny, ve středu dvaadvacátého měla konec šestinedělí. I mně celý ten týden bylo hodně těžko, protože když jste s dalšími rodinnými příslušníky a někdo odejde, tak si s nimi můžete povídat, žijete s nimi, ale já jsem zůstala v domě naprosto sama. A všude, na co jsem se podívala, jsem viděla maminku. Buď jak přisunuje židli nebo jak mě přijde pohládit, jak otevírá dveře, jak se už šourá, poslední rok už se tak šourala. A tak ten první měsíc byl pro mě hodně náročný, ale protože mám hodně práce, a to je dobře, já hodně cestuji, tak to zase nebylo tak náročné, hlavně když jsem byla pryč z domu. A když jsem přijela z Litoměřic po Šumperku, tak jsem měla za týden odjet do Londýna. A v neděli po Litoměřicích večer vyjdu ven, vyklepávám košík u popelnice. Naproti bydlí sousedka Miluška, se kterou jsem zvláštním způsobem spojená. Ona se narodila v den, kdy mí rodiče třetího března 1952 měli zásnuby. A uprostřed těch zásnub její tatínek, pan Drbohlav, přišel namazaný jako triko, zazvonil a říkal, že se mu narodila dcera. A slavil ještě s našima. A za sedm let jsem se narodila já. Ona tam do dneška žije, máme se rádi, jsme jako

rodina. Pomáhala mi chvilku i s maminkou, když jsem třeba musela odcestovat, abych měla jistotu, že kdyby se mamince něco stalo, že ta Miluška přijde, protože měli a dodneška mají klíče od našeho domu. A teď Miluška přeběhla silnici a říká takovým stěžovacím tónem: „Ty tu furt nejsi a my si s Pepou děláme starosti, co se ti děje, a nepřijdeš.“

Já říkám: „Hele, já teď jedu do Londýna, ve čtvrtek musím do práce. Víš co, já ve středu přijdu.“

A ve středu bylo přesně šestinedělí, maminka zemřela ve středu desátého dubna a tohle bylo ve středu dvaadvacátého května. Tak jsem slíbila, že přijdu, že mám ještě z mých narozenin flašku šampaňského a jahody a že to tedy vypijeme a sníme, ať nic nepřipravuje. A v tu středu jsem tam večer šla. Sedíme, povídáme si... Pozor, ona neví, co já dělám. Ona neví, o čem si povídám s lidmi. Myslí si, že máme penzion jenom na pronajímání postelí, s turistickým ruchem. Jinak je to báječný člověk. Spousta lidí z ulice nebo mých známých neví, co já dělám.

Večer v půl desáté jsem se zvedla, že odejdu domů. Loučila jsem se a najednou ona mi říká: „Ivanko, já ti musím něco říct. Mně to pořád leží v hlavě. Za prvé se mi strašně stýská po tvé mamince, furt ji tam vidím, jak tam sedí a okopává ty růžičky. Já jsem měla v noci neuvěřitelný sen, takový divný, on byl takový jako živý. Já pořád přemýšlím, co to bylo. Představ si, vařím tady, najednou zvonek, tak jsem seběhla dolů, otevřu dveře a tam stála tvoje maminka. Ale byla úplně fit, nic jí nebylo, usmívala se a říká mi: ‚Miluško, prosím tě, mohla bys pro mě něco udělat? Můžeš vzkázat Ivance, že už jsem se vrátila domů?‘ Proč nešla domů? Proč zvonila u nás?“

Říkám: „Miluško, to neřeš.“

Víte, ona maminka, jak už jsem od hmoty propuštěná, tak ona se už ke mně nedostane, ona je ještě v uzávěru. Udělala obrovský pokrok, ale přece jenom ještě nějaké odpory měla. Hlavně vůči Paroubkovi a Zemanovi... /Smích/ Takže bohužel. Ale mně se strašně ulevilo. Mně se tak krásně spalo. Já jsem věděla, že už prošla vrstvou odkládání jemnohmotných těl a že už je jí dobře.

Takže, prosím vás, nebojte se, klidně nechte své blízké spálit, i sama sebe. Ti, co by se zase nechali ožírat červy, ti by měli starosti, jestli je nějak nebudou pronásledovat červi. To máte jedno, jaký kdo má problém. Ne. Problém má vždycky hmota, to si pamatujte, takže stav 3D. Všechno je správně, jak má být.

Milá Ivanko, tvoje čakrové prohlášení začíná při každé čakře slovy „Otče, prosím tě, odpusť mi mé viny a hříchy...“ Jak to, prosím, myslíš? Hříchy mohlo udělat mé tělo, ale to nejsem já, to znamená, že prosím o odpuštění pro mé tělo? Nebo tou prosbou se projevuje moje pokora? Myslel jsem, že všechny situace a činy mého těla jsou dobré, a proto je mohu přijmout. Proč tedy ale prosím o odpuštění? Dočetl jsem se také, že „prosím, odpusť mi mé viny a hříchy,“ je prosit do minulosti a jsi řekla, že prosit do minulosti ne. To je nespokojenost? Tak co teď s tím? Ivánek Gulášek.

To je krásné. Já vám řeknu prohlášení, abyste pochopili.

A teď si ještě uvědomte, je to strašně důležité. Já nejsem Iva. Iva je mrtvá a nikdy neprosí. Já neprosím, ale žádám, i když říkám podle vás prosím. Je to to samé, ale žádám sama sebe a prosím sama sebe ve vás. Já, mé vědomí Ivy a vaše vědomí je jedna jediná bytost. Takže já prosím sama sebe jako Boha v tomto stavu za to, aby vy jste pochopili. A mluvím s vaším vědomím, tedy i svým vlastním, na které je navázáno vaše vlastní tělo, protože vím, že jste věci přijali v odporu v domnění, že jste tím tělem a jménem. To znamená, že jste od té doby něco pochopili, co mě posloucháte. A to, co jste pochopili, to může odtéct. Ale neprosím do hmoty, rozumíte mi.

Takže já teď řeknu prohlášení, řekneme si třeba první čakru:

Otče, mé vlastní vědomí. Prosím, odpusť mi odpory těla mého jména, které jsem si přivlastnil v domnění, že tímto tělem a jménem jsem. Ale já, vědomí celé této planety, jsem si objednal všechny činy zdánlivě druhých lidských těl, které oživuje mé vlastní vědomí, takže sám sobě činím a sám sobě jsem činy dělal, abych po těchto činech dokázal nepřivlastnit si odpory těla mého jména, a tím neroztrhnout své vlastní vědomí od vědomí zdánlivě druhého lidského těla. A i já druhým jsem dělal činy své jako toto tělo a jméno. Ať byly zdánlivě hodnoceny jako nedobré, byly vždy dobré právě proto, že jsem je slíbil svému vědomí v druhém lidském těle, aby i ono bylo prozkoušeno a přijalo čin těla mého jména takovým, jakým je. A i situace, kterými jsem kdy procházel, byly všechny dobré, protože kdybych jimi neprošel, nikdy bych nebyl takovým, jakým jsem. Amen.

Vidíte? Tady neexistuje nikdo jiný, než vy. Vaše vědomí oblečené do druhého lidského těla vám přichází dělat činy, které potřebujete prožít, i kdyby byly s obrovským útokem druhého člověka. A teprve tehdy, kdy nepřijmete svoje vlastní odpory těla svého jména proti tomuhle lidskému tělu, jste vyvázáni. Vy potřebujete nasčítat veškeré vědomí této planety. Takže vidíte, že já prosím sama sebe. Já neprosím nikoho jiného. A vlastně tělo, které oživuje část mého Ducha neboli já, které je spojené s vaším tělem ví, co jste za tu dobu dokázali pochopit a za co si nezaplatíte. To jde jediné ve 4D době, což tady tu dobu splňujeme. Je to mezi rokem 2013 a 2025. A samozřejmě, děje se to těm, kteří jsou v osudu dostrkáni někde do blízkosti Ivy nebo si to poslechnou. I to je blízkost, když si to poslechnete, ale nikdy nepřijdete blíž. Takže prosba Boha nebo žádost Boha není stejná jako žádost lidského těla. Pro mě neexistuje nic druhého. Vy jste ještě v odporech, takže vy se pohybujete v rovině hmoty. To je obrovský rozdíl a neuvědomujete si to. Doufám, že jsem to srozumitelně vysvětlila.

Milá Ivanka, chtěla by som sa spýtať na význam biblie v dnešných časoch. Ako má človek vnímať Starý a Nový zákon? Ďakujem pekne za odpoveď.

Ano, prosím vás, Starý zákon, na ten už zapomeňte. Ten byl hodně do této doby, do toho roku 2000. Je tam vždycky naznačená cesta, velmi složitá cesta. Cesta hmoty je vždycky v bojích. I když příběhy jsou krásné a pravdivé, a i tam se můžete spoustu věcí dozvědět. Starý zákon je ještě o oko za oko, zub za zub, to víte. Aby mohl být vytvořen další krok, přichází Nový zákon s ději, které se odehrávaly kolem Ježíše, a který vše

jakoby posunuje do úrovně pro vás ještě dva tisíce let nesrozumitelné. Ale dnes už byste jim měli rozumět.

Chovej se stejně k druhým lidem a k celému světu tak, jak by ses choval sám k sobě.

Víte, co to je nastavit nepříteli druhou tvář?

Magie a bílí mágové chtějí být tak dobří, že ti by se po této informaci tak nastavili druhým, že by se nechali utlouct. To není cesta, jak se dostat do nebe. Je to cesta pokory, to znamená stav bez útoku. To znamená stav lásky neboli Krista. Kristus znamená tělo, které nemá odpor. Dívejte se, jestliže mně někdo přijde dát facku, vybil mi starou karmu, kterou jsem si zapsala, neboli odpor k té facce někde v minulosti. Takže mě očistil. Nastavení druhé tváře je, že já nebudu mít odpor k tomu, že mi to vybil, ale vděk. Jestliže nepociťuji po té facce, že to bylo špatné, nevadí mi to, respektuji to, nelituji, ne-nenávidím, nekritizuji, neposuzuji, je to nastavení druhé tváře. Pak už žádná facka nepřijde, protože nebyl odpor.

Facku si dáváte jenom sami sobě, protože existujete jenom jako jediná bytost a nevíte to. Odporů z vás dělají hmotné stvoření, kterým jste nikdy nebyli, protože jste zapomněli, kým jste. Zapomněli jste v období stvoření planety na začátku třetí dimenze, kdy jste byli vyhnáni z ráje. Právě tím, že jste museli projít matkou planetou, která vás nyní porodí jako Boha, který už může svobodně chodit na hmotné základně. Do této chvíle vás hmota ovládala, dělala za vás všechny porvy, abyste se nevyhnuli. A věřte, že byste se vyhýbali, dobrovolně byste nešli do utrpení. A museli jste jím projít. Museli jste takzvaně ochutnat všechno. To je to jablko, co ten had tam nabízí vlastně Evě. Eva byla šikovná, Adam by ho neukousl.

Ano, hmota se splétá, to znamená vaše připravené tělní oblečky se splétají ze spojení ženy a muže ve hmotě, lidská těla z prvků tohoto světa. Ale pod ním, v nevědomosti a v tichosti, v utajení, žije jeden jediný Bůh, kterého jste vždycky hledali jako někoho druhého a někde jinde. A nosili jste ho v sobě. A dneska už smíte pochopit, že ho v sobě máte.

V bibli je napsáno naprosto všechno. A když budete číst stejnou knížku v jiném čase, pokaždé v ní uvidíte víc a víc.

Ahoj Ivka, roky sa učím žiť v prítomnosti, vďaka tomu si žijem život spokojný a pohodlný. Ak prídu nejake skúšky, snažím sa ich prijať, pochopiť a vážiť si ich. Ako si ale môžem byť istá, že môj pokoj je skutočný a nie je len program môjho ega, sebaklam, prosím? Ďakujem. Michaela.

Míšo, pochybnosti podvrhuje ego. Jestliže jsi skutečně spokojená a klidná, to by ego nikdy nebylo. Proto ti tam hází pochybnosti, abys byla na vážkách. Vy jste prozkoušeni svým životem. Každý den, když ráno vstanete, projdete si dvacet čtyři hodin vždycky nějakým dějem, ve kterém se ti nemůže stát, že bys prošla pokojně něčím, když by ti něco překáželo. Ego ti bude házet takové pochybnosti jenom proto, aby tě zviklalo. Tak na to zapomeň. Žij to, co máš a buď dál spokojená a klidná.

Keď mala moja dcérka päť mesiacov, vytvorila som jej blok tým, že som jej nasilu podávala lieky. Čo s tým môžem urobiť, aby som to napravila?

To bude asi trvať nejaký čas. Zústaňte v klidu. Treba, keď jdete s deťmi na odběr nebo na injekci, tak potrebujete ty děti nějakým způsobem připravit, aby nebyly vyděšené. Já jsem jim řekla, že za odměnu dostaneme včeličku. No valily oči tedy, to je pravda, ale braly to. Zkuste všechno obrátit v takovou tu dobrou věc. Vysvětlovat, mluvit k těm dětem, říct jim, že teď je to nutné, že něco musíme sníst, něco musíme udělat, protože naše tělo to potřebuje. Musíte teď doufat, aby vaše dítě bylo zdravé, aby žádné léky jste tam nevpravovali. Takže žít hlavně ve spokojenosti a v klidu a v míru, a nedělat si s tím starosti. Když si s tím budete dělat starosti, tak spolupracuje to druhé tělo právě tím, že dělá to, co byste odmítala v představě, že to udělá. Ano, i takhle to pracuje. Zkrátka teď pokaždé, když bude to dítě nemocné a budete muset něco vzít, tak to chce trpělivost a klid. Když zůstanete klidná, tak vás napadne, jakým způsobem se to do toho dítěte vpraví. Ono to vždycky nějak dopadne. Hodte to za hlavu. Zkrátka klid, mír. Ne zase drama, aby se zase přidávalo k dalším dějům. Ona je malinká, má pět měsíců, to zvládnete. Ty děti jsou pak rozumné a často překvapí.

Vážená pani, som prvýkrát na vašej prednáške. Tak vy tvrdíte, že ste z piatej dimenzie. Moja otázka je: čo to je piata dimenzia? Sú tam mimozemšťania? Ja od malého dieťaťa vidím svojim zrakom rozklad svetla a vidím svetelné spektrum napríklad z ohňa sviečky, žiarovky. Vidím ľudom auru, ktorú majú okolo hlavy a pliec. Pozerala som sa na vás a videl som aj vašu auru. Moji známi mi neveria, myslia si, že si vymýšľam. Ak máte záujem si o tom porozprávať, budem rád. Milan, Kysuce, červená károvaná košeľa.

No a teď si představte, že já vám věřím. Ano, vaše tělo vám dělá projekce a vy to skutečně vidíte. Tak to jsme vyřešili první věc.

Čo to je piata dimenzia? Sú tam mimozemšťania? Ano, jsou tam mimozemšťané.

Začnu od začátku. Když vzniká vesmír, tak nastává velký třesk. To je i každý malý vesmír, pozor. Napřed je veliká horkost, vysoká teplota, kdy se nemůže v této teplotě spojovat žádný prvek dohromady s druhým.

Až na začátku třetí dimenze, na takzvané předsíni, druhé dimenzi, je poprvé možno, aby se dva prvky spojily. A pak se spojují víc a víc... A trvá velice dlouhou dobu než se vytvoří hmota planety. A pod tou hmotou planety je samozřejmě uzavřený Duch. Tento Duch žije tedy v celé planetě, ale jeho částky jsou napřed pospojované pod vznikajícími planetami, které tu jsou. Každá planeta má své DNA a žije si svým vlastním životem a programem, který byl stvořený a je předurčený v ději DNA. Každé to DNA má jiné tvary, jiné jazyky a všechno, co k tomu patří. Ve třetí dimenzi je uzavřený střed, protože třetí dimenze znamená, že hmotné tělo, které nosíte, má svoje reakce nastavené, ale vy to nevíte. Vy si myslíte, že se rozhodujete jít doprava nebo doleva a nevíte, že už jste si to dávno zvolil v hmotné složce, kterou máte, protože myšlenky máte nahrané ve svém

těle. To, kdy se rozhodnete, co si vzít a co si nevízt, kam jít a kam nejt, co udělat a co neudělat. Žijete v iluzi, že jste svobodný člověk a rozhodujete se. Ale už jste si to dávno zvolil jako vědomí, které se tady vyvíjí. Tímhle procházíte mnoho životů, zhruba asi pět set ve stavu 3D. Stav 3D znamená, že si myslíte, že jste tímto tělem a jménem.

Stav 5D znamená, a je to v době, ve které žijeme teď, kdy ta planeta přelétává, ona pořád letí prostorem té pomyslné koule, ve kterém se na všechny strany rozpíná a dostává se do vzdálenosti, kdy časově překročíme dobu, kdy umlká egoismus neboli hmota. Ta zmlká, umírá ego, a začnete vnímat svobodu Ducha. Bůh se postaví na rovinu hmoty. A tehdy se začnete učit něco jiného. Napřed vás musí takhle propustit hmota jediné planety a nesmíte se ničeho bát, protože člověk 5D se ničeho nebojí. On totiž neútočí na nic z tohoto světa. Takže nic nemůže útočit na něj. Jste jediným Bohem, takzvaným planetárním Bohem. A tehdy nastává vyšší učení, něco jako střední škola.

Planeta, která byla do té doby, předtím, ve 3D, se ještě nemohla účastnit styku s jinými planetami. Ve 3D se lidé a jednotky, které se považují za hmotná těla zkrátka bojí, mají útoky mezi sebou. Proto mimozemské civilizace, i když občas někdy sem už přilétly, byly utajovány. Anebo nebylo možné, aby se ukazovaly. Zkuste si představit, já jako mimozemšťan nepůjdu na planetu Zemi, protože vím, že bych je vyděsil, ono je to moje vlastní vědomí v nižším historickém kurzu. To znamená, teprve se dostává do stavu, kdy bude vědět, že i na druhých planetách jsou jiné mimozemské civilizace. Mohu s ním komunikovat, ale teprve tehdy, až bude plnohodnotným Bohem, jinak se mě bude bát. To znamená, že na mě bude útočit. A protože oni jsou naše vlastní vědomí, tak by nám to nikdy neudělali. Věřte mi, že kdyby tady teď přistála loď, tak osmdesát procent lidí bude mít tak strašný strach, že budou umírat na stres, bude se dít něco strašného. Viděli jste film Příchozí? Naprosto přesně tak by to bylo. Tohle se nesmí stát. Proto také 3D planeta nemůže mít energetickou sílu na to, aby vytvořila rakety a lítala na jiné planety, protože ona by tam šla bojovat a někoho si podřídit, aby z toho těžila. Přesně to by se odehrávalo. Dokud bude ego na Zemi, nemůže to být. Ta pomyslná koule 3D prostoru je uzavřená pro tyto věci. A planeta pak letí, letí, ten vesmír se pořád rozpíná a když přeletí dál, tak už to smí, protože dalším úkolem je zjistit, že nejenom jste vědomí této planety, ale jste vědomím i dalších jiných planet.

Já jako vědomí z 5D planety jsem přišla sem za vámi jako za svým vlastním vědomím, protože já vím, že veškeré vědomí, které jde po křivce zpátky, je moje, není cizí. Přestože dneska mám jiné tělo, vypadám jinak než jsem vypadala tam, jsem pořád stejným vědomím Ducha, který vám jenom přišel říct informace. Nic jiného se neodehrává.

Doufám, že vám to takhle stačí.

Pred rokom som sa rozviedol s manželkou. Ona si našla priateľa, že ja jej už nemám čo dať. Asi mesiac pred rozvodom jej priateľ zomrel a asi po pol roku chodila za mnou, aby som sa k nej vrátil a ja som to urobil. Ale medzitým som si našiel iný vzťah, ktorý som nechtiac ukončil, ale cítim, že to nie je to, čo chcem, ale neviem, ako z toho von. Nevie, ktorej ublížim viac. Jaro.

Jaro, to se budete muset rozhodnout. Jestli jste se vrátil ke své ženě, tak jste k tomu musel mít důvod. Jestli jste kvůli tomu, že jste se vrátil, odmítl tu přítelkyni, kterou jste měl rád, to už se událo. Vy si potřebuje být jednou jistí. Vaše žena vás odmítla, ona taky musela zažít to, že najednou vás chtěla jakoby zpátky, prožila si to odmítnutí. Ale asi jste skutečně ranil někoho, kdo vás možná měl rád. To ale já už dneska nezjistím, museli bychom si pohovořit blíž. Teď jste u vaší ženy a uvidíte, jestli vám to bude klapat anebo ne. Nevím, jestli paralelně ještě pokračuje váš vztah s tou další ženou, to si budete muset vyřídit sám se sebou. Anebo jestli vám to neklape s vaší ženou, tak si sedněte, pohovořte si o tom a dejte si svobodu. To už záleží jenom na vás. Neznám podrobnosti a taky se v tom dopise nějak moc nevyznám. Tak nevím, jak ty časové úseky tam běžely.

Milá Ivanka, pokračuje z týchto kameňov, rastlín, zvierat v rámci evolúcie vývoj na tejto planéte smerom k vyššiemu vedomiu? Budú z dnešných kameňov tiež raz ľudia? Ďakujem. Ola.

Ono to trvá velice dlouho. Vysvětlím vám, jak se věci dějí, ale pouze z pohledu energetiky. Tak jak jsem říkala, že vlastně na konci nás čeká velký krach, musí dojít vývoj každého z nás do naprostého konce. To znamená, že když v první třídě tam vlezli všichni ti prvňáčkové, pak se posouvali až do devítky, najednou se začne ten zdroj vyprazdňovat. To znamená, že deváťáci odejdou, první třída je prázdná. Osmáci odejdou, dvě třídy jsou prázdné. A zase až ta poslední první třída dojde do devítky, pak se vlastně všechno dorovná a stmelí se to. Na konci nabývá božství obrovských rozměrů, protože vy všichni se stáváte zase jenom vědomím, které si prošlo přes hmotnou složku a mohlo ji opustit. Ale poslyšte, teď mluvíme o věcech, které jsou vám tak obrovsky časově vzdálené, že tohle už je zbytečné.

Ale pamatujte si, je to i tak, a to už dneska vidíte a zažíváte to, že zvířata, která ještě musí být ve zvířecí složce se začínají chovat jinak. Ano, nemohou najednou zvířata zmizet, nemohou zmizet rostliny a nemůže zmizet kámen. Potřebuje tady být celé to společenství. Ale oni si prožívají své vlastní vědomí, a ono zraje. V této době přezrává, zvířata se začínají chovat jinak a rostliny také. Všimli jste si, jak bojují rostliny proti tomu, aby je někdo sežral? To je ten lepek, různé jiné látky, které si vytvářejí teď mezi sebou. Mění se nám stravování, mění se chování rostlin. Viděli jste dřív, že by třeba kočka pod sebe hrnula kuřata, aby je chtěla nakojit? To teď vidíte na videích, to nebylo. Já jsem viděla video, kdy labutě honily kapry od břehu, aby je rybář nechytil. Neuvěřitelné. A je to tím, protože jsme teď na hranici časoprostorové křivky, která mění, oni už mají tolik zkušeností nabraných v tom zvířecím věku. Zároveň se mění i pozice člověka, který je výš. Ano, dospějeme do stavu, kdy vy budete s obrovskými zvířaty, která dřív byla hodně agresivní, moct být v blízkosti a budeme žít v pospolitosti. Ale to ještě nějaký čas potrvá. To ještě teď nezkoušejte, ne abyste nějakému tygrovi lezli do klece, na to ještě zapomeňte. Jednak máte ještě odpory, a on asi by měl také.

Milá Ivanka, rada by som sa spýtala, či je každá choroba, aj obyčajná viróza, vždy platba? A ako je to u detí? Ďakujem. Monika.

Ano, většinou je to platba. Víte proč? Protože i dejme tomu třeba chřipka je platbou za sníženou imunitu v té chvíli. A sníženou imunitu si děláte, a teď je hodně autoimunitních nemocí, to nejsou jenom chřipky, kdy vám klesla imunita a vy něco chytíte. Když vaše buňky budou v rovnováze a budete se chovat správně, tak i když kolem vás projde chřipka, tak neonemocníte. To se děje třeba mně. Já najednou cítím třeba dva dny, že ty buňky se tak jako klepou, vím, že s něčím bojují, ale za dva dny je mi dobře a vůbec k té chřipce nedojde, tělo si s tím poradí. Ale kdybyste byli vykývaní, tak kolem té chřipky projdete a máte ji. Takže takhle se to odehrává.

Já jsem vám vysvětlovala, že máme tři druhy nemocí. Až z devadesáti pěti procent onemocníte, jak jsem to vysvětlila na základních přednáškách, když se vám z odporů sevrou čakry, takže tam nejste, když jste vymístění, chybí tam božství, a tím onemocníte. Navíc onemocníte přesně dějem, jaký vytváříte světu, pak vaše tělo to udělá vám.

Další typ nemoci je karmický. To jsou nemoci, které jste si objednali v minulosti na tento život. To jsou velice závažné nemoci jako třeba Bechtěrev, roztroušená skleróza. Teď jsem někde četla, že je o sedm set tisíc víc případů než bylo v minulosti. To už je hodně. Je to totiž útok na sama sebe. Někde v minulosti, kdy jste útočili na sama sebe, což je docela běžný jev, tak ztrácíte autoimunitu a i to tělo útočí samo proti sobě. To je přesně ten samý děj.

A pak jsou nemoci stáří těla, které jsou přirozené. Vaše tělo je má v určitém věku. Třeba v padesáti letech se vám začnou kazit oči, kdy budou zdravé, ale budou hůř vidět. A tohle se bude umět napravovat v budoucnosti operacemi a i různými náhradními orgány, které budou stvořeny z vašeho vlastního DNA.

U malých dětí je to také tak. Ale ze začátku, zhruba do šesti, sedmi let, to závisí na chování rodičů. Pozor, nevyčítat si to. Vaše děti si vás vybraly jako dokonalé rodiče z minulosti i se všemi odpory, které tam máte, protože ony se potřebovaly vaše odpory naučit nebo nenaučit, to už je nastavené. Třeba když se budete hádat před svými dětmi, tak protože děti do šesti let budou vnímat své božství, tak hádku nebudou chtít slyšet. To dítě onemocní. Což je uvolněním pro vás pro všechny, protože místo abyste se hádali, tak se začnete konečně věnovat dítěti, aby se uzdravilo. Takže ono vám to vlastně zastaví tok těch nepříjemných situací. Děje se opravdu všechno v pořádku, což vy nevnímáte. Ale zaměřte se spíš na to, abyste zastavili věci, které se tam mezi vámi odehrávají, nebo se pak vlastně odehraje ten odraz na zdraví vašeho dítěte.

Krajčulke želám nádherný meninový deň a veľa lásky. Eňa. Ivanko čauky.

Kdo to je Krajčulka? Je tady Krajčulka? To jsem já? Ne, nejsem. A jmeniny taky nemám. Ahoj, Krajčulko. Tak jo. Tak ta druhá je Eňa, že jo. Takže hele, všechno nejlepší, holky. Já jsem tomu vůbec nerozuměla, hlavně že vy ano. Tak to je dobré.

Milá Ivanka, chcela by som sa vás opýtať ako upratať svoj odpor. Vadí mi, keď niekto vedľa mňa chrúme, nahlas hryzie. S láskou Denisa.

No, ono by bylo nejlepší, aby sis objednala tak sto lidí, dala jim do rukou jablka...

Něco vám budu vyprávět. Naše holky, když byly menší, byly tak -náctileté, tak naše Petruška byla hrozně moc na koně, takže jí nevadil koňský hnůj. On jí tak voněl, nesmrđěl jí, takže ona kolikrát vlezla i do postele neumytá, že to tak „vonělo“ na hromádce vedle postele. To oblečení myslím, ne ten hnůj. A nad ní, my jsme měli takovou vyťahovací postel, ležela Lucinka, která byla naložená ve vaně, voněla, pak v posteli četla a chroupala jablko. To Péťa nečetla, ta četla maximálně o koních. A teď trénovaly jedna druhou. To tak vždycky je, když máte děti, tak to uvidíte, ony se učí přibližovat se jedna druhé. Jedna byla Blíženec, ta si musela vyzkoušet všechno, druhá byla dokonalá, byla Panna. Jedna byla ležérní, druhá moc pečlivá, takže si ukazovaly, kde která povolit. Jedna v té pečlivosti, druhá v ležérnosti. Ale hlavně, ta jedna milovala koňské vůně. Ta druhá knížky, takže do noci, do jedné hodiny četla, chroupala jablko a ještě svítila. A ta druhá byla přikrytá pod peřinou, protože to nemohla slyšet a třásla se: „Kdy už přestane chroupat.“ Takže jedna druhou trénovala.

Já jsem tenkrát říkala: „Hele, holky, klídek, jo. Máme jenom jeden pokojíček, vy se tam musíte směstnat. A bůhví k čemu to budete potřebovat.“ Obě to potřebovaly, naprosto obě. Třeba ta Péťa, Paolo je takový, že v noci hodně svítí, chodí po bytě a také občas chroupe jablko. Říkala, že v době, kdy s ním pak byla, jí to naprosto nevadilo, protože Lucinka ji natrénovala na to období, aby manželství bylo v tomhle naprosto v pořádku. A tam pak děkovala své starší sestře, že ji na to připravila, protože jinak by v manželství byl problém v tomhle směru. Vždycky vás ten život k něčemu připravuje. Čím dřív si na to zvyknete, tím je to lepší. Ať si chroupe. To chroupání vám odmítá váš satánek. Tak jako vám nepatří druhé lidské tělo, nepatří vám ani tělo, za které se považujete. Tak mu domlouvejte, řekněte mu: „Hele, lehni, ať si chroupe, nemyslíš?“ Jako kamarádovi. Ano, on je kamarád. Tedy v tomhle případě je trošku nepřítel.

Ano, on je kamarád. On vás učí sblížit se s ději, které mohou dělat druhá lidská těla. Vaše tělo taky bude třeba někomu na obtíž něčím a vy si to nebudete uvědomovat. A to, co budete odmítat, to, co přijmete v odmítnutí od toho vašeho našeptávače, to budete slyšet všude. A třikrát tak hlasitě.

Já jsem vám kdysi vyprávěla příběh, možná, že jste ho někdo neslyšel. To byla paní z Prahy, dělala v Komerční bance a měla tam kolegu, který strašně smrděl. On měl takové to pižmo. To nebylo jako že by byl špinavý. Zkrátka to je v potu. V tom, co ten člověk jí nebo to, co si nese jako dědictví z rodiny. Říkala, že se to nedalo vydržet, že všichni z toho byli nešťastní, ale věděli, že je čistý, že ho nemohou obvinít. Ale strašně ji to rozčilovalo. Já jsem jí doporučila, ať domlouvá svému tělu.

Za měsíc jsem byla zase v Praze ve studiu Osm a ona říkala: „Ivi, já mám pokrok neuvěřitelný, protože já jsem opravdu měsíc domlouvala svému tělu, když přišel takový ten poryv, že zas tam smrdí to pižmo, tak jsem kecala sama proti sobě. A pak jsem zažila šok, protože jsme byli na nějaké párty a já jsem se tam natahovala doprostřed velkého stolu pro nějakou šunku nebo sýr. A najednou jsem za sebou ucítila to pižmo, on se také natahoval k šunce a sýru. Ale ten šok tkvěl v tom, že jsem sice to pižmo cítila, ale

bylo minimální. Ono mně to najednou vůbec nevadilo. Já ho cítila, ale už jsem k němu necítila takový odpor.“

A za další měsíc přišla do studia Osm a říkala: „Mám vyhráno. Už mě přesadili.“ Zmizel, úplně jí zmizel ze života.

Takže prosím vás, až bude někdo chrumkat, není chrumkající nepřítel, ale ten, kdo vám nakecává, že chrumkající je nepřítel.

Čo znamená inkontinencia moču a časté zápaly?

To je dvojka. To je platba, kdy máte v minulosti vztahovky. To znamená vadí vám buď chování druhého lidského těla nebo svého vlastního. Tomu se říká výčitky. Výčitky k sobě, nebo k druhým anebo k situacím. Takže to je platba.

Ano, vy si i přinášíte platby z minulosti. Anebo si nabíráte tělo, které bylo v minulosti hodně zatížené. A pamatujte si, dítě, když neumělo odpouštět, se narodí do rodiny, kde se to zase naučí silně a někde to má. Také i vztahovky, které pak pokračují, protože ono si vybere rodiče, kteří budou dělat nějaké věci, které mu vadí. A potom se ty děti často počůravají v noci, do vysokého věku, třeba do desíti, dvanácti let. Buď jim vadí situace nebo jim vadí, co se odehrává mezi jednotlivými lidmi v té rodině. Buď se tam lidé hádají, nebo cítí násilí nebo naopak slabost jednoho z těch rodičů, kterého lituje ještě navíc, ale vadí mu, že mu ten druhý ubližuje. To jsou různé varianty. Každé dítě, které se bude počůravat, bude mít vztahovku. Bude slabé na orgány, které oživuje druhá čakra.

Ivanka, ako je to s kvantovaním? Bola som na dvojdňovom seminári matrix energie a napriek tomu som mala zlomeninu stavca a nezlepšili sa mi ani financie. Ďakujem. Vierka.

Vierko, snaha o finance a o zmizení nemoci, to je odpor jak prase. Tedy dvě prasata. Tak bacha.

Já jsem měla jednou takový krásný zážitek s jedním pánem, co přišel na statek.

On mi vyprávěl, že když se jednou dostal na kvantování, kde mu tam vysvětlovali: „Ty to dáš, ty to dáš. Všichni to tady dali. Jsi na to připravený. Ty přece potřebuješ změnit to, co tady máš.“

A on říkal: „Ivi, to bylo zvláštní, to jsem o tobě ještě nevěděl. A já jsem najednou věděl - proč mám měnit něco, co jsem si v osudu nastavil, třeba i nemoc. Teď jsem jim to řekl a oni na mě koukali jako kdybych mluvil svahilsky. A tím mě to vyhodilo. Já jsem věděl, že to nepotřebuji. Druhý den jsem přišel domů a můj kamarád mi poslal tvoje přednášky ze Starých Křečan.“

Pamatujte si, vy zaplatíte do posledního haléře, a teprve pak vás hmota propustí. Jestliže se chcete zbavit nemoci, ano, tak vy jste si pak zřejmě zlomila nohu právě proto, že se vám to nelíbilo ve hmotě, co se děje, anebo situace. To je logické, podle toho, kterou nohu jste si potom zlomila. To je výraz velikého odporu. Každou nemoc si

potřebujete prožít jako platbu za něco, co jste kdysi přijali a stali jste se hmotou. Vy se potřebujete z té hmoty vykoupit, aby Duch byl osvobozen. Proto platby jsou.

Já vám vysvětluji princip, když vaše tělo jednoho dne, a to neovlivníte, už neudělá odpor. Pak si doplatíte všechny platby z minulosti a jste plným chodícím Bohem, který už pak neonemocní. Ale jednou tedy zestárne a to tělo odloží úplně přirozeně a hladce. A i to bude ošetřeno, protože v té době medicína nebude jako dnes, ale bude v jiné formě. Já tomu říkám, že lékaři budou jako automechanici, když dávají nové díly. A ty budou zase z vašich vlastních těl. Proto lidské tělo by jednou mělo mít věk až tři sta let.

Nedávno jsem se s kamarádkou bavila, kolik dětí porodíme. A že začneme až ve sto padesáti.

To jenom tak jako dodatek, abych vás pobavila.

Prosím vás, nekvantujte. Tady v kvantování prosazují ještě vůli člověka. Nebudete se muset jednou zbavovat nemocí, až pochopíte princip tohoto světa. Ti, co kvantují, vytvářejí odpor proti tomu, co se děje a chtějí to změnit vůli člověka. A tím se dopouštějí uzávěru svých čaker, čímž onemocní anebo budou mít úrazy.

Milá Ivanka, trasia sa mi pravá noha. Čo mám nedoriešené? Ďakujem. Eubica.

Pravá noha, tam bude málo božství v situaci. Tam odmítáš situaci, která se buď odehrávala nebo odehrává.

Drahá Ivanka, na čo je dobré, aby naša duchovná podstata, ktorá je dokonalá, išla sem do hmoty do školy? Prečo musí byť ten vývoj taký ťažký? Ďakujem z celého srdca. Miloš.

Miloši, už jsem to dneska vysvětlila, ale ještě jednou. Možná, že sis toho nevšiml.

Vrátíme se k bibli. Jste v ráji. Vy jste byli v ráji, když jste byli jenom vědomím, ale to tady nebyla žádná složka, na kterou byste si stoupli. Byli jste vědomí, kterému bylo horko, protože tady byly miliony stupňů, žádná hmota, jen jste byli a nic se nedělo. Pak jste zchladli a z toho ráje jste byli vyhozeni tím, že se tady vytvořila hmota planety. A samozřejmě přišel satánek, hmota planety, která vám tady v této formě nechala ve všech dějích, tak jak probíhaly miliony, miliardy let, vytvářela nové struktury, abyste ochutnali jejich děj jako z toho jablka. Stali jste se kameny, stali jste se rostlinami, stali jste se zvířetem. A i člověk je zvíře do té doby, dokud útočí, než se mu otevře třetí oko. A útočil dlouho. Kolik válek zažila planeta, kolik stresů. A je to nutné, abyste ochutnali všechno, abyste hmotu ovládli a aby vám začala sloužit. Ovládnete ji tím, že za určitou dobu si prožijete veškeré zkušenosti, které máte, abyste byli živým mistrem. To znamená ve hmotě si vzpomněli na to, jaké je to jenom být zase tak jako kdysi, tenkrát před obalením a vyhnáním z ráje. Teď vás planeta konečně porodí jako plnohodnotné Bohy, ale už nebudete jenom vědomí roztroušené po volném prostranství. Teď už budete skutečně tvořit. Budete tvořit pokorou a budete vědět, že každé lidské tělo je vaše a že sloužíte každý každému. A tím, že budete jenom dávat tomu světu a té planetě

všechno, ona bude dávat vám. Do tohoto stavu dojde každý z vás. Planety 5D už jsou nádherným místem.

Dan už mává pacičkami. Já si myslím, že to byl docela dobrý závěr.

Ještě tady mám nějaké dotazy, ale ty vám přečtu zase příště. Kde to bude Dane? V Nečtinách. To je za čtrnáct dní. Tak tam vám ještě zodpovím zbytek otázek..

Mějte se hezky. Bylo mi s vámi dobře. Doufám, že jsem vám odpověděla dotazy tak, jak jste si aspoň trošku představovali. A aby vám byly platné, že jste porozuměli. A když tak příště.

Mějte se hezky. /Potlesk/